

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๖๙/๒๕๖๐
คดีหมายเลขแดงที่ ๑. ๒๓๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๖ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง

- นางสาวสุนีพร ศรีฤทธิชัย ผู้ฟ้องคดี
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เดิม) ที่ ๑
- ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
(เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เดิม) ที่ ๒
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ ๓
- อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๓๒๐๕/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ ๒๕๐๔/๒๕๕๙

โดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้นใช้บังคับ ซึ่งในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว บัญญัติให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นกระทรวง ตามมาตรา ๕ (๖/๑) แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ และในมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๕) บัญญัติให้มีสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นส่วนราชการของกระทรวงการอุดมศึกษา

/วิทยาศาสตร์...

วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม และในมาตรา ๑๐ วรรคสอง บัญญัติให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และโดยที่มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติว่า ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งเป็น ส่วนราชการในกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ตามกฎหมายว่าด้วย การปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา และผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงประเภทตำแหน่ง ชื่อตำแหน่ง ในสายงานและระดับตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะราย และให้ได้รับ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่งสวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนอื่นไม่น้อยกว่าที่ได้รับอยู่เดิม จนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่น และวรรคสอง บัญญัติว่า บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติคณะรัฐมนตรีใดที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อ้างถึง “สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” หรือ “เลขาธิการ คณะกรรมการการอุดมศึกษา” ให้ถือว่าอ้างถึง “สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม” หรือ “ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม” แล้วแต่กรณี เว้นแต่บทบัญญัติที่กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เป็นส่วนราชการ อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ให้ถือว่าสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐดังกล่าวอยู่ในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว จึงให้เปลี่ยนชื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม และให้ถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึง “สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา” เป็นการระบุหรืออ้างถึง “สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม” และเปลี่ยนชื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จากเลขาธิการคณะกรรมการ การอุดมศึกษา เป็นปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และให้ถือว่า

/บรรดาถ้อยคำ...

บรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึง “เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา” เป็นการระบุหรืออ้างถึง “ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม”

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการอยู่ที่คณะวิทยาการจัดการ ในสังกัด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จำนวน ๙๘๔ บาท เนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ราชการในลักษณะประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ.๐๕๖๗.๒๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดมีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีไปให้ถ้อยคำ โดยมีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่ามีสิทธินำพยานหลักฐานเข้าให้การสอบสวนหรือโต้แย้ง หรือนำพยานความหรือที่ปรึกษาเข้าร่วมในการสอบสวน และระยะเวลาในการให้ถ้อยคำกำหนดให้ เพียง ๓ วัน ซึ่งเป็นเวลากระชั้นชิดในการหาพยานหลักฐานเอกสารที่จะนำมาโต้แย้งและแสดงต่อ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ เนื่องจากเป็นเอกสารที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๖ นอกจากนั้น มีการเลือกปฏิบัติไม่สอบสวนบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินอีกหลายราย ได้แก่ นายสุวิทย์ สว่างโรจน์ นายพิมลศักดิ์ อุ่นวรรณธรรม นายวรวิทย์ จินดาพล นางสุริยาวิดี ศิริบุตร ซึ่งเป็นผู้ร่วมพิจารณา ตรวจสอบและอนุมัติจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง หากผู้ฟ้องคดีต้องรับผิด ตามคำสั่งพิพาท บุคคลดังกล่าวก็ต้องรับผิดด้วย โดยเฉพาะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ หรือรองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นผู้ลงนามอนุมัติ ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ได้ส่งสำนวน การสอบสวนไปให้กระทรวงการคลังตรวจสอบตามข้อ ๑๗ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ.๐๕๖๗.๒๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ระบุเพียงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว มีความเห็นยืนตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา โดยมีได้จัดส่งคำพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยแจ้งรายละเอียดของข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจโต้แย้ง คำวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ การแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และหนังสือแจ้งผลพิจารณาอุทธรณ์ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ. ๐๕๖๗.๒๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วย

/มาตรา ๓๗...

มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากมิได้ระบุ ข้อกฎหมายที่ใช้อ้างอิงการกระทำของผู้ฟ้องคดีว่าเป็นความผิด เพียงแต่อ้างว่าปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในลักษณะประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ สำหรับการจ่ายเงินในการจัดซื้อจัดจ้างตามกรณีพิพาทนั้น นายสุวิทย์ สว่างโรจน์ ยื่นขอเบิกเงินค่าจ้างซักผ้าและทำความสะอาดเครื่องนอนผู้ป่วยเรือนพยาบาล โดยลงรายละเอียดว่าเป็นการเบิกเงินที่ตนทตรองจ่ายไปให้แก่นางดวงทอง ชูวงศ์ ผู้รับจ้าง ซึ่งนายสุวิทย์ได้แสดงหลักฐาน ใบสำคัญรับเงินที่นางดวงทองได้ลงนามในเอกสารดังกล่าว พร้อมทั้งแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ที่รับรองสำเนาถูกต้องมาพร้อมด้วย ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบเอกสารการขอเบิกเงินแล้วเห็นว่ามีเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบมาตามลำดับ อีกทั้งวิธีการจ่ายเงินดังกล่าวเป็นกรณีที่นายสุวิทย์ขอเบิกเงินที่ตน ได้ทตรองจ่ายไป มิใช่เป็นกรณีที่รับมอบอำนาจมาจากนางดวงทอง จึงไม่จำเป็นต้องมีหนังสือมอบอำนาจ จากนางดวงทอง ประกอบกับการจ่ายเงินดังกล่าวเป็นไปตามโครงการที่ได้รับการอนุมัติแล้ว ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่การเงินจึงเสนอต่อผู้บังคับบัญชาาระดับสูง คือ ผู้อำนวยการสำนักงาน อธิการบดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาอนุมัติจ่ายเงิน ต่อมา ผู้บังคับบัญชาอนุมัติจ่ายเงินได้ หากเป็นการกระทำที่ผิดระเบียบ ผู้บังคับบัญชาาระดับสูงย่อมไม่อนุมัติจ่ายเงิน นอกจากนี้ ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๕๑๔/๒๖๓๙ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๓๒ กรมบัญชีกลาง ได้ตอบข้อหารือว่า กรณีที่หน่วยงานราชการจะทำการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของในวงเงินไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท เจ้าหน้าที่ชอบที่จะนำไปเสร็จรับเงินมาเบิกเงินสดจากทางราชการได้ โดยถือว่า ไม่ขัดต่อข้อ ๒๗ ของระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ ผู้ฟ้องคดีจึงได้เบิกจ่ายเงิน ไปตามวิธีการที่ถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติและตามที่กฎหมายกำหนดทุกประการ หากการเบิกจ่ายเงิน ตามเอกสารกระทำผิดไปจากระเบียบปฏิบัติหรือที่กฎหมายกำหนด สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งทำการตรวจสอบงบประมาณและการเบิกจ่ายเงินเป็นประจำทุกปี ต้องแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาทำการตรวจสอบทันที ไม่ปล่อยให้ล่วงเลยมาถึง ๙ ปี โดยที่คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ที่ระบุว่า นางสาวหฤทัย ศุภลักษณ์ ไม่ได้นำเงินค่าจ้างจากนายสุวิทย์ มอบให้ต่อผู้รับจ้างให้ครบจำนวนตามที่ได้รับอนุมัติ ย่อมหมายความว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยอมรับว่า การเบิกเงินดังกล่าวได้กระทำไปโดยถูกต้องชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย การที่ผู้รับจ้างไม่ได้รับ เงินเต็มจำนวนเกิดจากนายสุวิทย์กับนางสาวหฤทัยเพียงสองคนเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือต้องรับผิดชอบหรืออยู่ในอำนาจหรือมีอำนาจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้ ปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความระมัดระวังตามวิสัยของผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเงิน ส่วนการเบิกเงิน เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีทำการเบิกเงินซ้ำซ้อนนั้น เป็นการวินิจฉัยที่คลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริง เนื่องจากภายหลังจากที่มีการเบิกจ่ายไปแล้ว เมื่อตรวจสอบพบว่าเบิกซ้ำซ้อน ผู้ฟ้องคดีได้เรียกเงินคืนจากนายสุวิทย์และนำส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

/เรียบร้อยแล้ว...

เรียบร้อยแล้ว จากข้อเท็จจริงดังกล่าวผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยระเบียบและกฎหมาย ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้มีการทุจริต ตามพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดคดีใช้คำสั่งใหม่ทดแทน ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดี มาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๖๗.๒๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคดีใช้ค่าฤชาธรรมเนียม และค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีใช้คำสั่งใหม่ทดแทน เป็นเงินจำนวน ๙๘๔ บาท นั้น กรณีดังกล่าวปรากฏความเสียหายทั้งสิ้นจำนวน ๒๙,๘๘๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ สามารถวินิจฉัยสั่งการได้โดยไม่ต้องส่งสำนวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบก่อน ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงาน ให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และปรากฏข้อเท็จจริงจาก สำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิด ทางละเมิดได้รวบรวมพยานหลักฐานและแจ้งสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ฟ้องคดีทราบและได้แย้ง อย่างเพียงพอแล้วเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นการดำเนินการตามข้อ ๑๕ ของระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยชอบแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ตกลงจ้างนางดวงทอง ชวงค์ โดยวิธีตกลงราคา ตามข้อ ๒๗ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อซักผ้าปูเตียง ผ้าห่ม ปลอกหมอน และผ้าคลุมเตียงของเรือนพยาบาล สำนักกิจการนักศึกษา สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาในขณะนั้น ในอัตราค่าจ้างเดือนละ ๓,๖๔๐ บาท ในขั้นตอนของ การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างแต่ละเดือนปรากฏว่า นางสาวหฤทัย ศุภลักษณ์ ในฐานะเจ้าหน้าที่การเงิน ของสำนักกิจการศึกษามีหน้าที่จ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง แต่ในทางปฏิบัตินางสาวหฤทัยจ่ายเงิน ผ่านอาจารย์พิมพ์สินี นาวานุรักษ์ ทุกครั้ง จากพยานหลักฐานกลับปรากฏว่าในช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๖ รวม ๑๗ งวด มีการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้กับนางดวงทอง เดือนละ ๓,๖๔๐ บาท แต่นางสาวหฤทัย จ่ายเงินให้นางดวงทอง เพียงเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ รวม ๑๖ งวด เท่านั้น ส่วนที่เหลืออีกเดือนละ ๑,๖๔๐ บาท จำนวน ๑๖ งวด รวมกับงวดที่ ๑๗ ปรากฏว่าเป็นการเบิกจ่ายซ้อนกับงวดที่เบิกไปแล้ว รวมเป็นจำนวนเงิน ๒๙,๘๘๐ บาท แม้ว่าเงินส่วนนี้จะอ้างว่านำไปใช้จ่ายเป็นเงินค่าอาหารว่างให้กับแพทย์ที่มาทำหน้าที่ประจำ

/เรือนพยาบาล...

เรือนพยาบาลในแต่ละครั้ง แต่ไม่มีหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวอ้างดังกล่าว อีกทั้งหากมีความจำเป็น ต้องจัดเลี้ยงอาหารว่างเช่นนั้น นางสาวหทัยชอบที่จะขออนุมัติต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้อยู่แล้ว ข้อกล่าวอ้างของนางสาวหทัยจึงเป็นเพียงการกล่าวอ้างลอยๆ ฟังไม่ขึ้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ วินิจฉัยว่า นางสาวหทัยกระทำการทุจริตเงินในส่วนนี้จึงสมเหตุผล นอกจากนี้ มีการตรวจสอบ เจ้าหน้าที่พัสดุ เจ้าหน้าที่การเงินและผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องกับการขอเบิกจ่ายเงินของนางสาวหทัย อีก ๗ คน ได้แก่ ๑. นางสาวยุพิน แก้วคำ เจ้าหน้าที่พัสดุ ๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรทม บัวเล็ก หัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ ๓. นางลัดดา หิรัญยวา เจ้าหน้าที่การเงิน ๔. ผู้ฟ้องคดี เจ้าหน้าที่การเงิน ๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรทัย รัตนานนท์ หัวหน้าฝ่ายการเงิน ๖. นางสาวนีย์ จงเจริญ หัวหน้าฝ่ายการเงิน และ ๗. นางสุริยาวิดี ศิริบุตร เจ้าหน้าที่พัสดุ ซึ่งหากกระบวนการตรวจสอบมีความรอบคอบและ ใช้ความระมัดระวังมากพอจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตเงินไปได้ถึง ๑๗ ครั้ง การกระทำ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทั้งเจ็ดคนดังกล่าว จึงเป็นการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและต้องรับผิดชอบ ในความเสียหายด้วยตามสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ การจ้างซักรีดและ ทำความสะอาดเครื่องนอนผู้ป่วยเรือนพยาบาล เป็นการจ้างตามคำนิยามข้อ ๕ ของระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งข้อ ๔๗ ของระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดว่า การจ่ายเงินให้จ่ายเป็นเช็ค ยกเว้นกรณีที่จ่ายจากเงินทศรองราชการ ซึ่งเก็บรักษาไว้เป็นเงินสด หรือการจ่ายเงินให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานราชการ ผู้รับบำนาญหรือเบี้ยหวัดหรือการจ่ายเงินที่มีวงเงินต่ำกว่าห้าพันบาท จะจ่ายเป็นเงินสดก็ได้ และข้อ ๔๘ กำหนดว่า การเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินให้ปฏิบัติดังนี้ (๒) การจ่ายเงิน ให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงิน จากข้อกฎหมายดังกล่าวการเบิกจ่ายค่าจ้างซักรีดและทำความสะอาด เครื่องนอนผู้ป่วยเรือนพยาบาลจะต้องจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างโดยตรง มิได้มีระเบียบข้อใดกำหนด ให้จ่ายเงินค่าจ้างจากเงินทศรองจ่ายตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่ง เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่การเงิน จำนวน ๙๘๔ บาท จึงชอบด้วย กฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีรับทราบคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และยื่นอุทธรณ์ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีความเห็นให้ยกอุทธรณ์ และมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๖๗/๒๓๘๙ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัย ให้ยกอุทธรณ์ และมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๘.๖(๑.๑๐)/๙๗๑ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทราบ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๖๗.๒๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

/คำวินิจฉัย...

คำวินิจฉัยอุทธรณ์และคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการ
จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับการร้องเรียน
จากผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนีย์ ศรณรงค์ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ว่านางสาวหฤทัย ศุภลักษณ์
เจ้าหน้าที่การเงินของสำนักกิจการนักศึกษา ได้สารภาพว่าทำเรื่องขอเบิกจ่ายค่าจ้างซักผ้าปูที่นอน
ผู้ป่วยเรือนพยาบาลจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาในขณะนั้น) เป็นเงินเดือนละ
๓,๖๔๐ บาท แต่มอบเงินให้แก่อาจารย์พิมพ์สินี นาวานุรักษ์ เพื่อนำไปจ่ายให้แก่นางดวงทอง ชูวงศ์
ผู้รับจ้างเพียงเดือนละ ๒,๕๐๐ บาท ส่วนที่เกินได้นำไปซื้อกาแฟเลี้ยงแพทย์ โดยไม่ได้ทำบัญชี
รายรับรายจ่ายเงินในส่วนนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนีย์ จึงเรียกนายธงชัย ชูวงศ์ สามีของนางดวงทอง
ซึ่งเป็นคนงานประจำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มาสอบถามและได้รับคำตอบว่าได้รับค่าจ้างซักผ้าปูที่นอน
เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนีย์จึงให้นางสาวหฤทัยทำบันทึกรับรองว่าได้ให้เงินแก่
อาจารย์พิมพ์สินีเป็นค่าจ้างซักผ้าปูที่นอนตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖
เป็นเงินเดือนละ ๒,๕๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบหาข้อเท็จจริงก่อน
หลังจากนั้น มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่
จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๕ นางดวงทองตกลงรับจ้าง
ซักเครื่องนอนเรือนพยาบาล สำนักกิจการนักศึกษา ในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในอัตรา
เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท และเริ่มดำเนินการประมาณเดือนมิถุนายน ๒๕๔๕ โดยมีนายธงชัย
สามีของนางดวงทองซึ่งเป็นคนงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นผู้มาเก็บเครื่องนอน เมื่อนางดวงทอง
ซักเครื่องนอนเสร็จ นายธงชัยเป็นผู้นำมาส่งที่เรือนพยาบาลด้วยตนเอง ซึ่งการจ้างซักเครื่องนอน
ดำเนินการตามข้อ ๒๗ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕
ค่าจ้างเดือนละ ๓,๖๔๐ บาท มีนายสุวิทย์ สว่างโรจน์ รักษาการในตำแหน่งเลขานุการสำนัก
กิจการนักศึกษา และหัวหน้าฝ่ายกีฬา เป็นผู้ขออนุญาตจ้างทุกงวด เมื่อได้รับการอนุญาตให้จ้างได้
และมีการส่งมอบงานจ้างแล้ว นายสุวิทย์ทำเรื่องขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างด้วยตนเอง
การเบิกจ่ายมีใบสำคัญรับเงินค่าจ้างของผู้รับจ้าง คือ นางดวงทอง แนบมาด้วยทุกครั้ง โดยมีลักษณะ
เป็นการทดรองจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างได้รับเงินไปก่อน แล้วให้ผู้รับจ้างออกใบสำคัญรับเงินไว้ให้
เพื่อเบิกจ่ายเงินทดรองภายหลัง ผู้ทดรองจ่ายคืออาจารย์พิมพ์สินี นาวานุรักษ์ แต่อาจารย์พิมพ์สินี
มิได้ดำเนินการให้ผู้รับจ้างออกใบสำคัญรับเงินให้ เมื่อได้รับอนุมัติเบิกจ่ายเงินแล้ว นายสุวิทย์ไปรับเงิน
ที่ฝ่ายการเงินด้วยตนเอง ปรากฏหลายมือชื่อรับเงินในฎีกาเบิกจ่าย แล้วมอบให้นางสาวหฤทัย
นำไปจ่ายให้แก่ผู้รับจ้าง แต่นางสาวหฤทัยมิได้นำเงินค่าจ้างไปมอบให้ผู้รับจ้างด้วยตนเอง แต่มอบให้
อาจารย์พิมพ์สินีเป็นผู้นำเงินไปจ่ายอีกทอดหนึ่ง ซึ่งภายหลังอาจารย์พิมพ์สินีทดรองจ่ายเงินค่าจ้าง
ให้แก่ผู้รับจ้าง โดยจ่ายให้เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท และเมื่อสำนักกิจการศึกษาดำเนินการเบิกจ่ายเงิน

/เสร็จแล้ว...

เสร็จแล้ว นางสาวหทัยหรือนักศึกษาช่วยงานจะเป็นผู้นำเงินมาคืนให้แก่อาจารย์พิมพ์สินีโดยรวมกันจำนวนหลายงวดแล้วจึงนำมาคืนให้ครั้งหนึ่ง ผู้รับเงินค่าจ้างจากอาจารย์พิมพ์สินี โดยตรง คือนายธงชัย สามีมของนางดวงทอง ซึ่งนายธงชัยได้ให้ถ้อยคำว่ามีค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างในอัตราเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท แต่ในการดำเนินการเบิกจ่ายนี้ เบิกจ่ายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เดือนละ ๓,๖๔๐ บาท ทุกเดือน จึงมีผลต่างของค่าจ้างจริงที่ผู้รับจ้างได้รับไป และเงินที่เบิกจ่ายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเงินเดือนละ ๑,๖๔๐ บาท รวมการเบิกจ่ายในลักษณะนี้จำนวน ๑๗ งวด และมีการเบิกจ่ายซ้ำซ้อนในค่าจ้างงวดเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยมีการเบิกจ่ายตามฎีกาเบิกจ่ายเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๕ แล้วมีการเบิกจ่ายซ้ำอีกตามฎีกาเบิกจ่ายเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๖ จึงเป็นเงินที่เบิกจ่ายเกินไปเป็นจำนวน ๑๖ งวด และเบิกจ่ายซ้ำ ๑ งวด ก่อนที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนีย์ จะได้ร้องเรียนเรื่องนี้ได้ให้นางสาวหทัยจัดทำบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ ให้ไว้แก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนีย์ มีสาระสำคัญว่าการเบิกจ่ายค่าซักผ้าเครื่องนอนของผู้ป่วยฝ่ายพยาบาลที่ผ่านมาเป็นประจำทุกเดือน ได้จ่ายเงินให้กับอาจารย์พิมพ์สินีเป็นเงินเดือนละ ๒,๕๐๐ บาท ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ เมื่อตรวจสอบฎีกาการเบิกจ่ายพบที่มีการปลอมลายมือชื่อนางดวงทองในใบสำคัญรับเงินและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นเอกสารประกอบการเบิกจ่าย ประกอบกับฎีกาการเบิกจ่ายที่ ๕๑๗/๔๕ งวดเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๕ ที่ ๕๑๖/๔๕ งวดเดือนตุลาคม ๒๕๔๕ และที่ ๕๓๗/๔๕ งวดเดือนกันยายน ๒๕๔๕ ปรากฏว่ามีการลงลายมือชื่อในใบสำคัญรับเงินและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารดังกล่าวนางดวงทองระบุว่ามิใช่ลายมือชื่อของตน นอกจากนี้ รายการที่จ้างซักรีดก็มากกว่าที่มีการรับซักรีดจริง ซึ่งนายศุภกิจ เสวตกนิษฐ เจ้าหน้าทีอนามัย ประจำเรือนพยาบาลให้ถ้อยคำว่าการเรือนพยาบาลได้มีการจัดผ้าคลุมเตียงไว้ แต่ในรายการจ้างซักรีดกลับมีรายการจ้างซักรีดผ้าคลุมเตียง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบได้รวบรวมข้อเท็จจริงจากการให้ถ้อยคำของผู้เกี่ยวข้อง ให้โอกาสผู้เกี่ยวข้องทราบข้อเท็จจริง และได้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอแล้วรวมทั้งพยานหลักฐานอื่นๆ ตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายฟังได้เพียงพอที่จะวินิจฉัยแล้ว จึงได้ยุติการแสวงหาข้อเท็จจริงและมีความเห็นสรุปได้ว่ามีการเบิกเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อเป็นค่าจ้างทั้งสิ้นจำนวน ๖๑,๘๘๐ บาท (๓,๖๔๐ บาท X ๑๗ ครั้ง) แต่นำเงินค่าจ้างไปจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างเพียง ๓๒,๐๐๐ บาท (๒,๐๐๐ บาท X ๑๖ ครั้ง) เงินค่าจ้างขาดไปจำนวน ๒๙,๘๘๐ บาท ซึ่งเป็นความเสียหายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่เกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยนางสาวหทัยมอบเงินให้อาจารย์พิมพ์สินีเพื่อนำไปจ่ายให้แก่นางดวงทองเพียงเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือนางสาวหทัยเก็บเงินไว้กับตนเดือนละ ๑,๖๔๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๒๖,๒๔๐ บาท (๑,๖๔๐ X ๑๖) และยังมีเงินค่าจ้างที่นางสาวหทัยเก็บเงินไว้กับตนอีกจำนวน ๓,๖๔๐ บาท รวมเป็นเงินที่นางสาวหทัยเก็บไว้กับตนโดยไม่ถูกต้อง

/จำนวนรวม...

จำนวนรวม ๒๙,๘๘๐ บาท (๒๖,๒๔๐ บาท + ๓,๖๔๐ บาท) การกระทำของนางสาวหุทัย จึงเป็นการจงใจโดยมิชอบด้วยกฎหมายก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อันเป็นการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ต่อหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ นางสาวหุทัยจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๒๙,๘๘๐ บาท นอกจากนี้ ความเสียหายดังกล่าวยังเกิดจากการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างด้วย โดยมีขั้นตอนดำเนินการเริ่มจากฝ่ายพัสดุ ที่ดำเนินการจ้างและตรวจการจ้างเรียบร้อยแล้ว จึงเสนอให้มีการจ่ายค่าจ้างต่อมาเป็นขั้นตอนของฝ่ายการเงินโดยเจ้าหน้าที่การเงินและหัวหน้าฝ่ายการเงินตรวจสอบรายการที่ฝ่ายพัสดุเสนอมา เพื่อเสนอให้ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีหรือรองอธิการบดีฝ่ายบริหารให้ความเห็นเป็นลำดับถัดไป และสิ้นสุดโดยการพิจารณาอนุมัติจ่ายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ประกอบกับเอกสารงบหน้าใบสำคัญเบิกเงิน เงินโครงการ กศ.ส. ซึ่งแสดงการเสนอขออนุมัติการจ่ายเงินของผู้เบิกเงิน มีการตรวจสอบหลักฐานและจ่ายเงินของเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน โดยลงลายมือชื่อในช่องผู้ตรวจและผู้จ่ายเงิน ซึ่งมีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ลงนามอนุญาตให้มีการจ่ายเงินได้ปรากฏว่า บุคคลผู้ขอรับเงินตามหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายและงบบหน้าใบสำคัญเบิกเงินโครงการ กศ.ส. ในรายการการจ้างซักรีดเครื่องนอนของสำนักกิจการนักศึกษาทั้ง ๑๖ รายการ นั้น ได้แก่ นายสุวิทย์ เป็นบุคคลคนเดียวกับกับผู้ขออนุญาตจ้างด้วย ซึ่งตามข้อ ๒๖ ของระเบียบสภาประจำสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับข้อ ๒๔ ของระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ การจ่ายเงินรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้รับเงินเพื่อการชำระหนี้จะต้องจ่ายเป็นเช็คในนามเจ้าหน้าที่หรือผู้รับเงิน เว้นแต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อนุมัติให้จ่ายหรือชำระหนี้เป็นเงินสดได้ หากบุคคลดังกล่าวไม่สามารถรับเงินได้ด้วยตนเอง อาจทำหนังสือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นมารับแทนตนได้ โดยฝ่ายการเงินต้องปฏิบัติตามระเบียบทั้งสองฉบับดังกล่าว แต่การจ่ายเงินค่าจ้างในครั้งนี้มิได้ดำเนินการตามระเบียบโดยมีการจ่ายค่าจ้างให้แก่ นายสุวิทย์ ซึ่งมีใช่เป็นผู้รับจ้างหรือเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รวมทั้งมิใช่เป็นผู้ที่นางดวงทอง ผู้รับจ้างมอบอำนาจเป็นหนังสือให้เป็นผู้รับเงินแทน การที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและหัวหน้าฝ่ายการเงินลงลายมือชื่อเห็นชอบให้มีการจ่ายเงินให้แก่ นายสุวิทย์ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการในลักษณะประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น อาจารย์ลัดดา ทิรัญญา และผู้ฟ้องคดี เจ้าหน้าที่การเงิน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรทัย รัตนานนท์ และนางสวณีย์ จงเจริญ หัวหน้าฝ่ายการเงิน ซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้องของการเบิกจ่ายรายการการจ้างทั้ง ๑๖ รายการดังกล่าว ทั้งในเรื่องเอกสารประกอบการเบิกจ่าย และชื่อของบุคคลผู้มีสิทธิรับเงินค่าจ้าง จึงมิได้ใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ โดยพิจารณา

/เสนอให้...

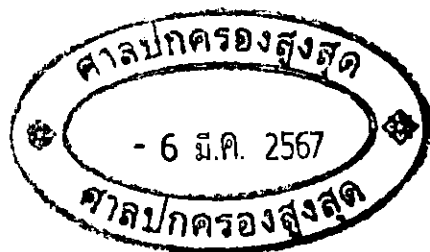
เสนอให้มีการอนุมัติจ่ายเงินให้แก่นายสุวิทย์ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่มีสิทธิรับเงิน จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในความเสียหายจำนวน ๒๙,๘๘๐ บาท ด้วยเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ความเสียหายยังเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลต่างๆ ในงานพัสดุ คือ นางสาวยุพิน แก้วคำ และนางสุรียาวดี ศิริบุตร เจ้าหน้าที่พัสดุ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรทม บัวเล็ก หัวหน้าฝ่ายพัสดุ อาจารย์ธนขวัญ บุขันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมบูรณ์ สุขสงวน อาจารย์ณัฐพล ใจจริง และผู้ช่วยศาสตราจารย์อิสสหัส โชติกเสถียร ในฐานะกรรมการตรวจการจ้าง โดยต่างขาดความระมัดระวังตามวิสัยของการเป็นผู้ปฏิบัติงานพัสดุซึ่งมีหน้าที่สำรวจรายละเอียดของงานที่จ้าง ตามข้อ ๗๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยตรวจสอบว่าผู้รับจ้างได้ส่งมอบพัสดุถูกต้องครบถ้วนตั้งแต่วันที่ผู้รับจ้างนำพัสดุมาส่ง พร้อมทั้งใบตรวจรับโดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน แต่ปรากฏว่าบุคคลข้างต้นมิได้ปฏิบัติหน้าที่ของตน โดยระบุเหตุผลว่ามีกรกรอรายละเอียดรายการพัสดุของการจ้างซักรถยนต์โดยสำนักกิจการนักศึกษาซึ่งมีการลงลายมือชื่อของผู้ขออนุญาตไว้แล้ว และเอกสารประกอบการเบิกจ่ายที่นำเสนอพิจารณาครบถ้วนถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อว่าได้มีการตรวจการจ้างแล้ว คณะกรรมการตรวจการจ้างจึงขาดความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามวิสัยของผู้มีหน้าที่ในการพัสดุซึ่งประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แต่ความเสียหายดังกล่าวไม่สามารถคาดหมายได้ว่าเป็นการกระทำของกรรมการตรวจการจ้าง แต่นางสาวยุพิน และนางสาวสุรียาวดี เจ้าหน้าที่พัสดุ รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรทม หัวหน้าฝ่ายพัสดุ ได้ลงลายมือชื่อเสนอเพื่อพิจารณาอนุมัติจ่ายค่าจ้างในรายการจ้างดังกล่าวว่าให้นำค่าจ้างไปจ่ายให้กับนายสุวิทย์ ทั้งที่มีชื่อผู้รับจ้าง การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่พัสดุและหัวหน้าฝ่ายพัสดุ จึงเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ สำหรับผู้บริหารระดับสูง คือ อาจารย์พิมลศักดิ์ อุ่นวรรณธรรม ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้เสนอให้มีการอนุมัติจ่ายเงินค่าจ้าง ได้ลงลายมือชื่อในเอกสารหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายเพื่อเสนอให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์รววิทย์ จินดาพล รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์เสวก เกิดศรี รักษาการในตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายบริหารและรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และรองศาสตราจารย์ดิลก บุญเรืองรอด ซึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุมัติการจ่ายค่าจ้างในเอกสารหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายและงบบนหน้าใบสำคัญเบิกเงิน เงินโครงการ กศ.ส. คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเห็นว่า แม้บุคคลทั้งสามปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความระมัดระวังพิจารณาตรวจสอบเรื่องที่เสนอขึ้นมาตามลำดับชั้นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยวิสัยของผู้บริหารระดับสูงย่อมจะต้องมีความระมัดระวังในการตรวจสอบรายละเอียดต่างๆ แต่มิได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอ จึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่ยังไม่อาจถือได้ว่าเป็นการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้ช่วยศาสตราจารย์รววิทย์

/ผู้ช่วย...

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสวก และรองศาสตราจารย์ดิลกยังมิต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาแล้วเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดดังกล่าว และโดยที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้ให้โอกาสผู้เกี่ยวข้องและอาจต้องรับผิดชอบข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานในฐานะที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอแล้ว ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ปรากฏข้อเท็จจริงตามหนังสือคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดลับ ส่วนมาก ที่ พิเศษ/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอเชิญให้ข้อเท็จจริง เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีมาพบและให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด โดยได้แจ้งในหนังสือดังกล่าวแล้วว่าผู้ฟ้องคดีอยู่ในฐานะที่อาจต้องรับผิดชอบและชดใช้ค่าเสียหาย พร้อมทั้งได้ส่งเอกสารสำเนาฎีกาการเบิกจ่ายที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่การเงินผู้ทำการตรวจสอบเอกสารขออนุมัติเบิกจ่ายดังกล่าวและเสนอความเห็นให้จ่ายเงินได้ อันเป็นการแจ้งสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ฟ้องคดีได้ทราบและทำการตรวจสอบด้วยตนเองแล้วทั้งสิ้น การที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่การเงินตรวจสอบฎีกาเบิกจ่ายค่าจ้างซักผ้าปูที่นอนในขณะที่เกิดเหตุ และได้ตรวจฎีกาเบิกจ่าย จำนวน ๕ ฎีกาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามบันทึกถ้อยคำของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับรองแล้วว่าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้เข้าให้ถ้อยคำจนกระทั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ วินิจฉัยสั่งการและมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ ผู้ฟ้องคดีก็มีได้ทำการโต้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐานของตนตามที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแต่อย่างใด เมื่อปรากฏความเสียหายเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๙,๘๘๐ บาท สำหรับส่วนราชการ ค่าเสียหายครั้งละไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานของรัฐไม่ต้องส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงสามารถวินิจฉัยสั่งการได้โดยไม่ต้องส่งสำนวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบก่อน ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ กระบวนการออกคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นการปฏิบัติตามแบบขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมายที่กำหนดไว้แล้วทุกประการ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

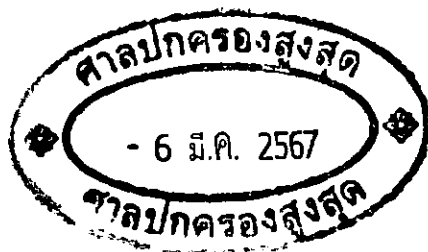
การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ไม่ได้รับทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มารับหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๑.๑๐)/๑๓๐๓๙ ไม่ลงวันที่ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๕ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นเอกสาร

/รายละเอียด...

รายละเอียดการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจากนายธีรพล จันทรา นิตกร ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว และที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การวินิจฉัยขาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริงเนื่องจาก ภายหลังจากที่ได้มีการเบิกจ่ายไปแล้วและตรวจพบว่าเป็นการเบิกซ้ำซ้อน ผู้ฟ้องคดีได้เรียกเงินคืน จากนายสุวิทย์ และนำส่งคืนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว โดยผู้ฟ้องคดีอ้างส่งสำเนาใบเสร็จรับเงินบำรุง การศึกษา เล่มที่ ๐๖๗๙๘ เลขที่ ๑๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗ นั้น จากการตรวจสอบ การชำระเงินคืนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้รับการแจ้งยืนยันความมีอยู่ของใบเสร็จรับเงิน จึงยังไม่อาจ ถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับเงินค่าจ้างที่เบิกจ่ายซ้ำซ้อนคืนแล้ว สำหรับคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดใช้ค่าธรรมเนียมศาลและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีนั้น พระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่มีบทบัญญัติให้ศาลสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดี ชดใช้ค่าธรรมเนียมศาล และค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิที่จะขอให้ศาลสั่งให้ ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าธรรมเนียมศาลและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีได้แต่อย่างใด ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอให้พิพากษา ยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่แจ้งผู้ฟ้องคดีไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ได้ระบุคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ โดยได้ระบุกรณีการจ้าง ทำความสะอาดเครื่องนอนของเรือนพยาบาลว่า มีการอนุมัติเบิกจ่ายค่าจ้างเกินกว่าราคาค่าจ้างจริง ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่การเงินซึ่งทำการตรวจสอบเอกสารขออนุมัติเบิกจ่ายและเห็นควร ให้จ่ายเงินได้ ตามฎีกาเบิกจ่ายที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้ อาจต้องรับผิดชอบและชดใช้ค่าเสียหาย คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด จึงเชิญผู้ฟ้องคดีไปให้ข้อเท็จจริงต่อ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเกี่ยวกับการตรวจสอบและการจ่ายเงินดังกล่าว ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ จากข้อความในหนังสือฉบับนี้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด ได้แจ้งสาระสำคัญที่ต้องเรียกผู้ฟ้องคดีไปให้ถ้อยคำโดยแจ้งด้วยว่าอาจต้อง รับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหาย และได้ส่งสำเนาฎีกาการเบิกจ่ายเงินที่ผู้ฟ้องคดีลงนามเสนอความเห็น การเบิกจ่ายและจ่ายเงิน ถือได้ว่าคณะกรรมการฯ ได้แจ้งสิทธิและหน้าที่ตามความจำเป็นแก่กรณี พอสมควรแล้วตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือฉบับนี้เมื่อใด แต่ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการในสังกัด ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เช่นเดียวกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ จึงไม่น่าจะได้รับหนังสือล่าช้า จนไม่อาจหาพยานหลักฐานไปได้แย้งได้ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง เพราะคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด ได้ส่งสำเนาฎีกาการเบิกจ่ายให้ผู้ฟ้องคดีด้วยแล้ว ซึ่งถ้อยคำของผู้ฟ้องคดี

ในบันทึก...

ในบันทึกการสอบสวนฉบับลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ นั้น ผู้ฟ้องคดีให้ถ้อยคำเกี่ยวกับขั้นตอนการจ้าง การเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในกรณีสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และในส่วนท้ายบันทึกการสอบสวนก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะลงลายมือชื่อในฐานะผู้ให้ถ้อยคำ ปรากฏข้อความว่า ผู้ฟ้องคดีขอรับรองว่าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้แจ้ง ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธิชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอ และเป็นธรรม รวมทั้งการให้ถ้อยคำตามบันทึกการสอบสวนฉบับนี้อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นศาลได้ ผู้ฟ้องคดีได้อ่านบันทึกการสอบสวนนี้โดยตลอดแล้ว ขอรับรองว่าถูกต้องตรงตามที่ให้ถ้อยคำไว้ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน จากข้อเท็จจริงดังกล่าวถือได้ว่าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด ได้ให้ผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดง พยานหลักฐานของตนแล้ว ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะ ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน มิได้ดำเนินการส่งสำนวนการสอบสวนไปให้กระทรวงการคลัง ตรวจสอบความถูกต้องทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ใช้ในการพิจารณาสอบสวนตามข้อ ๑๗ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น เห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นส่วนราชการ ตามมาตรา ๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีสาเหตุมาจากการทุจริตและการไม่ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมาย และความเสียหาย ที่ได้รับมีจำนวน ๒๙,๘๘๐ บาท ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท จึงไม่ต้องส่งสำนวนการสอบสวนไปให้ กระทรวงการคลังเพื่อทำการตรวจสอบ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง อันเป็นการละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตกกลางจ้าง นางดวงทอง ชูวงศ์ ให้ทำความสะอาดเครื่องนอน เช่น ผ้าปูที่นอน ผ้าห่ม ปลอกหมอน ฯลฯ ของ เรือนพยาบาล สำนักกิจการนักศึกษา สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยวิธีตกลงราคา ในราคาค่าจ้าง เดือนละ ๓,๖๔๐ บาท ตามข้อ ๒๗ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งข้อ ๗๒ (๔) ของระเบียบดังกล่าว กำหนดว่า เมื่อมีการตรวจรับมอบงานจ้างถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ถือว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานครบถ้วนตั้งแต่วันที่ผู้รับจ้างส่งงานจ้างและให้ทำใบรับรองผลการปฏิบัติงาน โดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน เพื่อทำการเบิกจ่ายตามระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลังและรายงาน ให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ โดยที่ขณะเกิดเหตุพิพาท ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีสถานะเป็นสถาบันราชภัฏตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งตามข้อ ๒๒ ของข้อบังคับคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏ ว่าด้วยการบริหารงบประมาณ

/และการเงิน...

และการเงินของสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๑ และตามข้อ ๒๖ ข้อ ๒๙ ของระเบียบสภาประจำสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น การจ่ายเงินเพื่อชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องจ่ายเป็นเช็คให้แก่เจ้าหนี้โดยตรง ห้ามจ่ายเป็นเงินสดเว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นรายกรณี เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติตามที่ปรากฏในสำเนาหลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่นางดวงทอง ชวงค์ เพื่อเป็นค่าจ้างเหมาทำความสะอาดเครื่องนอนของเรือนพยาบาล ประกอบด้วยหนังสือขออนุญาต รายละเอียดงานที่จ้าง ใบสำคัญรับเงินที่นางดวงทองลงลายมือชื่อรับเงิน หนังสือขออนุมัติเบิกจ่าย และงบบนหน้าใบสำคัญเบิกเงินฝ่ายพัสดุโดยเจ้าหน้าที่พัสดุและหัวหน้าฝ่ายพัสดุเสนอขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างเพื่อนำไปจ่ายให้แก่นายสุวิทย์ สว่างโรจน์ ซึ่งเป็นผู้เสนอเรื่องขออนุญาตจ้าง และฝ่ายการเงินโดยเจ้าหน้าที่การเงินและหัวหน้าฝ่ายการเงินลงลายมือชื่อในช่องข้อความว่า สมควรอนุมัติเบิกจ่ายได้ตามเสนอและนายสุวิทย์เป็นผู้รับเงินจำนวนดังกล่าวจากฝ่ายการเงิน จึงรับฟังได้ว่า การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่นางดวงทอง ผู้รับจ้างในฐานะเจ้าหนี้ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ส่งจ่ายค่าจ้างเป็นเช็คในชื่อของนางดวงทอง ผู้เป็นเจ้าหนี้โดยตรง แต่กลับเบิกจ่ายให้แก่นายสุวิทย์ ซึ่งมีใช่ผู้รับจ้างหรือเจ้าหนี้ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และมีใช่เป็นผู้ที่นางดวงทองมอบอำนาจเป็นหนังสือให้รับแทน อันเป็นกรณีที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อพิจารณาถ้อยคำของผู้ฟ้องคดีในบันทึกการสอบสวนลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ว่า ผู้ฟ้องคดีเริ่มปฏิบัติงานกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ฝ่ายพัสดุ ภายหลังจากมาปฏิบัติงานที่ฝ่ายการเงินในตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงิน โดยตำแหน่งหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีซึ่งเคยปฏิบัติงานทั้งฝ่ายพัสดุและฝ่ายการเงินย่อมต้องมีความรู้และความชำนาญพอสมควรในการตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ถูกต้องตามระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการทั้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และกระทรวงการคลัง ซึ่งในการจ้างนางดวงทองให้ซักเครื่องนอนของเรือนพยาบาลโดยวิธีตกลงราคา มีลักษณะเป็นการจ้างเหมาบริการ ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะอนุมัติการจ้างดังกล่าว เจ้าหน้าที่พัสดุของสำนักงานอธิการบดีมีหน้าที่ที่ต้องติดต่อตกลงราคากับผู้รับจ้างโดยตรงและจัดทำรายงานการขอจ้างโดยมีรายละเอียดงานที่จ้าง วงเงินค่าจ้าง ระยะเวลาที่จ้าง วิธีการจ้าง ฯลฯ ตามที่เห็นว่าจำเป็นเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาอนุมัติจ้าง และดำเนินการตามวิธีการจ้างนั้นต่อไป ตามนัยข้อ ๒๗ ข้อ ๒๙ และข้อ ๓๙ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่กลับปรากฏว่าการว่าจ้างดังกล่าวเจ้าหน้าที่พัสดุไม่ได้ติดต่อตกลงราคากับนางดวงทองผู้รับจ้างโดยตรง ตามที่นายธงชัยสามีของนางดวงทองให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ตามบันทึกถ้อยคำลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๗ ว่า นายธงชัยได้รับการติดต่อจากนางสาวออง (ไม่ปรากฏนามสกุล) เจ้าหน้าที่เรือนพยาบาล ให้นางดวงทอง

/ภรรยา...

ภรรยาของนายธงชัย รับจ้างซักเครื่องนอนของเรือนพยาบาล โดยตกลงราคาค่าจ้างเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท และได้รับเงินค่าจ้างเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งสอดคล้องกับถ้อยคำของนางดวงทอง ตามบันทึกถ้อยคำลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๗ ที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ว่า ได้รับค่าจ้างเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท จากอาจารย์พิมพ์สินี และถ้อยคำของอาจารย์พิมพ์สินีตามบันทึกถ้อยคำลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๗ ที่ให้ถ้อยคำว่าตนเป็นผู้ทรงจ่ายเงินให้นางดวงทองเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท จึงเห็นได้ว่าการจ้างนางดวงทองดังกล่าวไม่ได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และการที่นายสุวิทย์ลงลายมือชื่อเสนอขออนุมัติจ้างและขอเบิกจ่ายค่าจ้างซักเครื่องนอน เดือนละ ๓,๖๔๐ บาท ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผ่านผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีไปนั้น นายสุวิทย์ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามบันทึกถ้อยคำลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๗ ว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ตนรักษาการตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายเลขานุการ สำนักกิจการนักศึกษา เจ้าหน้าที่และสำนักกิจการนักศึกษาแจ้งให้ทราบว่ามีเอกสารที่ต้องลงลายมือชื่อ คือ เอกสารขออนุมัติเบิกค่าจ้างซักเครื่องนอน ซึ่งไม่รู้ว่าเป็นผู้จัดทำเอกสารดังกล่าว ตนตรวจสอบเอกสารแล้วได้ลงลายมือชื่อและเป็นผู้ไปรับเงินจากฝ่ายการเงินบางครั้งเป็นเงินสด บางครั้งเป็นเช็ค เมื่อรับมาแล้วมอบให้นางสาวหฤทัยเพื่อไปจ่ายให้ผู้รับจ้างต่อไป เห็นว่า แม้นายสุวิทย์ได้ลงลายมือชื่อในหนังสือขออนุญาตเบิกจ่ายค่าจ้างและในงบบัญชีสำคัญเบิกเงินโดยไม่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อน ทำให้มีการเสนอขออนุมัติเบิกจ่ายค่าจ้างสูงกว่าราคาค่าจ้างจริง แต่การดำเนินการของนายสุวิทย์เกิดขึ้นภายหลังการตกลงจ้างที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการดังกล่าว และเป็นเวลาภายหลังที่มีการส่งมอบงานและชำระค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างไปแล้ว และตามขั้นตอนการเสนอขออนุมัติดังกล่าว ยังต้องผ่านการตรวจสอบความถูกต้องของเจ้าหน้าที่พัสดุและเจ้าหน้าที่การเงินของสำนักงานอธิการบดีก่อน จากนั้นจึงเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาอนุมัติแล้วจึงมีการเบิกจ่ายเงินต่อไป ซึ่งในขั้นตอนการตรวจสอบเอกสารหลักฐานการขออนุมัติดังกล่าว หากเจ้าหน้าที่พัสดุและเจ้าหน้าที่การเงินของสำนักงานอธิการบดีได้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุและระเบียบการเบิกจ่ายเงินของทางราชการอย่างเคร่งครัด และใช้ความรอบคอบระมัดระวังตามวิสัยของผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวในการตรวจเอกสารหลักฐานแล้ว ย่อมตรวจพบว่าการว่าจ้างนางดวงทองดังกล่าวไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการในหลายส่วน และยังคงอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการได้ แต่เจ้าหน้าที่พัสดุและเจ้าหน้าที่การเงินกลับปล่อยปละละเลยให้มีการดำเนินการอนุมัติจ้าง ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง และจ่ายเงินไปโดยไม่ถูกต้องอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๖ แม้การเสนอขออนุมัติจ้างขออนุมัติเบิกจ่ายค่าจ้าง ฝ่ายพัสดุจะเป็นผู้จัดทำและเสนอมาที่ฝ่ายการเงิน เมื่อฝ่ายการเงินได้รับเอกสารดังกล่าวจากฝ่ายพัสดุแล้ว เจ้าหน้าที่การเงิน และหัวหน้าฝ่ายการเงิน ซึ่งรวมทั้งผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่การเงินในขณะนั้น มีหน้าที่ต้องตรวจสอบความถูกต้อง

/ของเอกสาร...

ของเอกสารประกอบการขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน หากดำเนินการตรวจสอบเอกสารขออนุมัติจ้าง และเอกสารการเบิกจ่ายค่าจ้างให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ โดยเจ้าหน้าที่การเงิน และหัวหน้าฝ่ายการเงินรวมทั้งผู้ฟ้องคดีตรวจสอบส่วนที่เป็นสาระสำคัญ คือ ผู้รับจ้าง ผู้รับเงิน เอกสารประกอบการเบิกจ่ายถูกต้องตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ ย่อมต้องรู้ว่าการขอเบิกจ่ายค่าจ้างเพื่อจ่ายให้กับนายสุวิทย์ซึ่งมิใช่ผู้รับจ้างหรือเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น ไม่ถูกต้อง แต่กลับตรวจสอบเพียงเอกสารหลักฐานที่นายสุวิทย์และฝ่ายพัสดุเสนอมาเท่านั้น โดยมีได้ตรวจสอบหลักเกณฑ์เงื่อนไขการเบิกจ่ายเงินว่าถูกต้องตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ การที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินตรวจสอบเอกสารการขอเบิกจ่ายเงินเสนอหัวหน้าฝ่ายการเงินและหัวหน้าฝ่ายการเงินลงลายมือชื่อพร้อมเสนอความเห็นสมควรอนุมัติจ้างและอนุมัติเบิกจ่ายค่าจ้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผ่านผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ลงลายมือชื่ออนุมัติตามที่ผู้ฟ้องคดีและหัวหน้าฝ่ายการเงินเสนอความเห็นดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีได้จ่ายเงินให้แก่ นายสุวิทย์ไป จึงรับฟังได้ว่าถือว่าผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่การเงิน ปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากความรอบคอบระมัดระวังตามวิสัยของผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเงิน พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวถือได้ว่าปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับมาตรา ๑๐ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายสุวิทย์ขอเบิกเงินที่ตนทตรงจ่ายให้แก่ นางดวงทองโดยแสดงหลักฐานใบสำคัญรับเงินของนางดวงทองที่ลงลายมือชื่อไว้แล้ว วิธีการจ่ายเงินดังกล่าวจึงเป็นกรณีที่นายสุวิทย์ขอเบิกเงินที่ตนทตรงจ่ายไป และกรมบัญชีกลางเคยตอบข้อหารือว่า กรณีที่หน่วยงานราชการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของในวงเงินไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท เจ้าหน้าที่ชอบที่จะนำใบเสร็จรับเงินมาเบิกเงินสดจากทางราชการได้ โดยไม่ขัดต่อข้อ ๒๗ ของระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ ผู้ฟ้องคดีจึงเบิกจ่ายเงินถูกต้องตามระเบียบกฎหมายแล้ว นั้น เห็นว่า การเบิกจ่ายเงินดังกล่าว ถือไม่ได้ว่าเป็นการจ่ายเงินจากเงินทตรงราชการซึ่งเก็บรักษาไว้เป็นเงินสดตามข้อ ๓๘ ของระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ จึงเป็นข้ออ้าง โดยไม่มีระเบียบหลักเกณฑ์รองรับ และการอ้างหนังสือหารือของกรมบัญชีกลางดังกล่าว นั้น เห็นว่า หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๕๑๔/๒๖๓๙ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๓๒ เป็นการตอบข้อหารือของกรมพัฒนาที่ดินที่หารือว่า เจ้าหน้าที่จำเป็นจะต้องไปปฏิบัติงานยังส่วนภูมิภาคในบางครั้ง มีความจำเป็นจะต้องซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของโดยจ่ายเงินสดส่วนตัวไปพลางก่อน แล้วนำใบเสร็จมาเบิกเงินสดจากทางราชการในภายหลังจะกระทำได้หรือไม่ และเป็นการขัดต่อข้อ ๒๗ ของระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ หรือไม่ ซึ่งกรมบัญชีกลางเห็นว่า หลักการซื้อทรัพย์สิน

/หรือจ้างทำ...

หรือจ้างทำของโดยวิธีตกลงราคาไม่ต้องมีเอกสารประกอบฎีกาเบิกเงิน หากเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาที่ดิน มีความจำเป็นจะต้องซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของในวงเงินไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ก็ชอบที่จะนำ ใบเสร็จรับเงินมาเบิกเงินสดจากทางราชการได้ ไม่ขัดต่อข้อ ๒๗ ของระเบียบดังกล่าว ที่กำหนดว่า การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและจำนวนเงิน เป็นรายประเภทในฎีกาขอเบิกเงิน ซึ่งกรณีตามข้อหาหรือดังกล่าวเป็นเรื่องหลักฐานประกอบการเบิกจ่าย อันเป็นคนละกรณีกับการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างทำความสะดวกเครื่องนอนของเรือนพยาบาลในคดีนี้ เพราะมิได้เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องออกไปปฏิบัติหน้าที่นอกพื้นที่และไม่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ จะต้องสำรองจ่ายเงินส่วนตัวไปก่อนแต่ประการใด เจ้าหน้าที่การเงินจึงต้องตรวจสอบเอกสารหลักฐาน การเบิกจ่ายเงินให้ถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบของทางราชการ ประกอบด้วย ระเบียบสภาพประจำ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔ และระเบียบ การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ โดยผู้ฟ้องคดีต้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวอย่างเคร่งครัด ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีกรณีนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

กรณีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กำหนดสัดส่วน ความรับผิดชอบโดยให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๓๐ ของค่าเสียหาย งดละ ๑,๖๔๐ บาท จำนวน ๒ รายการ คิดเป็นเงิน ๙๘๔ บาท เหมาะสมและเป็นธรรมหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายสุวิทย์ สว่างโรจน์ รับเงินค่าจ้างซักเครื่องนอนจากเจ้าหน้าที่การเงิน เดือนละ ๓,๖๔๐ บาท มอบเงินจำนวนดังกล่าวให้นางสาวหฤทัย ศุภลักษณ์ นำไปจ่ายให้แก่นางดวงทอง ผู้รับจ้าง แม้นางสาวหฤทัยได้ทำบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ ระบุว่าได้เบิกจ่าย ค่าซักเครื่องนอนของเรือนพยาบาล ให้แก่อาจารย์พิมพ์สินี เดือนละ ๒,๕๐๐ บาท ตั้งแต่ เดือนมิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ ก็ตาม แต่บุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น อาจารย์พิมพ์สินี นางดวงทอง และนายธงชัย ต่างให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ สอดรับกันว่า มีการจ่าย ค่าจ้างทำความสะอาดเครื่องนอนจริงเพียงเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท โดยอาจารย์พิมพ์สินีได้สำรองจ่าย ค่าจ้างในแต่ละเดือนให้แก่ผู้รับจ้างไปก่อน จากนั้น นางสาวหฤทัยจะนำเงินไปจ่ายคืนให้แก่ อาจารย์พิมพ์สินี เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นที่ยุติตามความเห็นของ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ว่า นางสาวหฤทัยนำเงินไปจ่ายค่าจ้าง เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ส่วนที่นางสาวหฤทัยอ้างว่าจ่ายค่าจ้างเดือนละ ๒,๕๐๐ บาท ก็เป็นการกล่าวอ้างฝ่ายเดียว ไม่มีเอกสาร หลักฐานสนับสนุน จึงมีเงินส่วนเกินที่นางสาวหฤทัย จะต้องนำส่งคืนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เดือนละ ๑,๖๔๐ บาท แต่นางสาวหฤทัยไม่ได้ส่งเงินดังกล่าวคืนแต่ประการใด และแม้ว่านางสาวหฤทัยอ้างว่า ได้ใช้เงินดังกล่าวเพื่อซื้อกาแฟเลี้ยงรับรองแพทย์ที่มาประจำที่เรือนพยาบาล และไม่ได้ทำบัญชี รายรับรายจ่ายไว้ จึงเป็นการกล่าวอ้างลอยๆ ทำให้เชื่อได้ว่านางสาวหฤทัยเก็บเงินส่วนต่างของ แต่ละเดือนไว้เองรวม ๑๖ เดือน เดือนละ ๑,๖๔๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒๖,๒๔๐ บาท นอกจากนี้

/ยังมีการ...

ยังมีการเบิกจ่ายค่าจ้างซักรีดเครื่องนอน ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ ซ้ำซ้อนเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๕ และวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๖ นางสาวหฤทัย จึงเก็บเงินไว้โดยไม่ขอเพิ่มอีก ๑ เดือน เป็นเงิน ๓,๖๔๐ บาท แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าฝ่ายการเงินได้รับคืนค่าจ้างส่วนที่เบิกจ่ายซ้ำซ้อน ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ จากนายสุวิทย์แล้ว ตามหลักฐานใบเสร็จรับเงินบำรุงการศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาในขณะนั้น) เล่มที่ ๐๖๗๘๙ เลขที่ ๑๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ก็ตาม แต่ตามใบเสร็จรับเงินดังกล่าวระบุว่าเป็นการรับเงินคืนค่าทำความสะอาดเครื่องนอนเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๖ (สำนักกิจการนักศึกษา) มิใช่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ แม้ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าใบเสร็จรับเงินดังกล่าวเป็นการรับคืนเงินค่าจ้างซักรีดเครื่องนอนของเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ แต่อาจมีความสับสน ทำให้ระบุผิดเป็นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อ้างในคำให้การว่า ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคลมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๖๗.๒๔/๐๙๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้อำนวยการกองคลังตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการชำระเงินค่าจ้างดังกล่าวคืนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และความมีอยู่จริงของใบเสร็จรับเงินฉบับดังกล่าวแล้ว แต่ไม่ได้รับการแจ้งยืนยันความมีอยู่จริงของใบเสร็จรับเงินดังกล่าว ขณะที่คำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดีที่ยื่นต่อศาล ผู้ฟ้องคดียืนยันแต่เพียงว่าใบเสร็จรับเงินดังกล่าวได้ออกให้แก่ นายสุวิทย์ ไว้เป็นหลักฐานว่าได้รับเงินค่าจ้างที่เบิกซ้ำซ้อนคืนแล้ว เอกสารดังกล่าวอยู่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และนายสุวิทย์ โดยไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ที่ผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่าตามแนวทางปฏิบัติในการออกใบเสร็จรับเงินของทางราชการจะต้องมีต้นขั้วในเล่มใบเสร็จรับเงินเก็บไว้เป็นหลักฐานของหน่วยงานผู้ออกใบเสร็จรับเงิน และโดยที่ฝ่ายการเงินเป็นผู้ออกใบเสร็จรับเงินดังกล่าว จึงอยู่ในวิสัยที่ผู้ฟ้องคดีจะจัดหาต้นขั้วใบเสร็จรับเงินดังกล่าวมายืนยันได้ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับอ้างว่าใบเสร็จรับเงินดังกล่าวไม่ได้อยู่ที่ผู้ฟ้องคดี และให้เรียกดูเอกสารหลักฐานดังกล่าวจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือนายสุวิทย์ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่สามารถหาเอกสารหลักฐานมายืนยันได้ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ได้รับการแจ้งยืนยันจากผู้อำนวยการกองคลังถึงความมีอยู่จริงของใบเสร็จรับเงินฉบับดังกล่าว กรณีจึงต้องฟังว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังไม่ได้รับเงินค่าจ้างที่เบิกจ่ายซ้ำซ้อนคืนตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่นางสาวหฤทัยได้เก็บเงินที่เบิกซ้ำซ้อนดังกล่าวไว้เอง มิได้คืนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และเป็นกรณีที่นางสาวหฤทัยกระทำโดยจงใจผิดกฎหมาย ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความเสียหาย เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๙,๘๘๐ บาท โดยที่วินิจฉัยแล้วว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความเสียหาย กรณีที่มีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างซักรีดเครื่องนอนผู้ป่วยเรื้อนพยาบาลเกินกว่าค่าจ้างที่แท้จริงอันเป็นการกระทำละเมิด และผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับดังกล่าว แต่เจ้าหน้าที่รายใดจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวนเท่าใด จะต้องคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและ

/ความเป็นธรรม...

ความเป็นธรรมตามกรณี หากการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐ หรือระบบการดำเนินงานส่วนรวมต้องหักส่วนแห่งความรับผิดชอบดังกล่าวออกด้วย และในกรณี การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน มิให้นำหลักลูกหนี้รวมมาใช้บังคับ โดยให้เจ้าหน้าที่แต่ละคน ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น ตามมาตรา ๘ ประกอบกับมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้พิจารณากำหนดความรับผิดเป็นสองกรณี กรณีที่หนึ่ง นางสาวทฤทัย ศุภลักษณ์ ได้กระทำละเมิดโดยจงใจ จึงให้รับผิดชอบใช้เงินเต็มจำนวน ๒๙,๘๘๐ บาท และกรณีที่สอง เจ้าหน้าที่พัสดุและเจ้าหน้าที่การเงิน จำนวน ๗ คน รวมทั้งผู้ฟ้องคดี ซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงกำหนดสัดส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่แต่ละราย โดยพิจารณาจากตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบประกอบกับพฤติการณ์แห่งการกระทำโดยใน ส่วนผู้ฟ้องคดีนั้น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่การเงินในขณะนั้น เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของการเบิกจ่าย จึงให้รับผิดชอบเฉพาะ ในช่วงเวลาที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในสัดส่วนร้อยละ ๓๐ ของค่าเสียหาย งวดละ ๑,๖๔๐ บาท จำนวน ๒ รายการ คิดเป็นเงิน ๙๘๔ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาแล้ว เห็นพ้องด้วย กับความเห็นของคณะกรรมการฯ และเห็นควรให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวนดังกล่าว ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และตามข้อเท็จจริงไม่ปรากฏความบกพร่องของหน่วยงานหรือระบบการดำเนินงาน ส่วนรวม จึงเห็นว่าการกำหนดสัดส่วนความรับผิดดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ใช้ดุลพินิจเหมาะสม และเป็นธรรมแล้ว ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จำนวน ๙๘๔ บาท ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยอาศัยข้อเท็จจริง และเหตุผลเป็นอย่างเดียวกัน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่แจ้งตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๖๗.๒๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์และแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์ว่า การที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิดแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปให้ถ้อยคำโดยกำหนดระยะเวลาเพียง ๔ วันเท่านั้น ซึ่งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินมีจำนวนมากและดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ รวมเป็นเวลากว่า ๑๐ ปี ดังนั้น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจะต้องให้ ระยะเวลาแก่ผู้ฟ้องคดีในการตรวจสอบเอกสารทั้งหมดเพื่อความเป็นธรรม ระยะเวลาตามที่ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกำหนด ผู้ฟ้องคดีไม่อาจทำการตรวจสอบ เอกสารและรายละเอียดของเอกสารได้ทันอย่างแน่นอน การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัย

/ตามข้อเท็จจริง...

ตามข้อเท็จจริง โดยมีได้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนดเกี่ยวกับการแจ้งข้อกล่าวหา มาเป็นหลักการในการวินิจฉัย อันได้แก่ การให้โอกาสผู้ฟ้องคดีในการแสดงพยานหลักฐาน เพื่อโต้แย้งอย่างไร กรณีจึงถือว่าเป็นคำวินิจฉัยที่คลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในเอกสาร ทั้งหมด รวมถึงขั้นตอนวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงต้องฟังว่าการสอบสวนของคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำหรับหนังสือของคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ไม่มีข้อความใดๆ ที่แจ้งแก่ ผู้ฟ้องคดีว่ามีสิทธินำพยานหลักฐานหรือนำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้าร่วมทำการสอบสวนได้ ซึ่งการแจ้งสิทธิดังกล่าวจะต้องดำเนินการก่อนที่จะมีการสอบสวน อีกทั้ง การแจ้งไปให้ถ้อยคำ ตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ไม่ปรากฏหลักฐานการนำส่งหนังสือแจ้งดังกล่าว ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด กรณีจึงต้องถือว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด มิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ ดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนด สำหรับข้อความที่ระบุในบันทึก การสอบสวน ฉบับลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ นั้น เห็นว่าบันทึกการสอบสวนดังกล่าว เป็นเพียงแบบฟอร์มทั่วไป และข้อความดังกล่าวได้มีการพิมพ์ขึ้นภายหลังจากให้ถ้อยคำที่ได้มี การสอบสวนไปแล้ว กรณีจึงต้องรับฟังว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด มิได้มีการแจ้งสิทธิดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีทราบก่อนที่จะมีการสอบสวนแต่อย่างใด นอกจากนี้ ตามหนังสือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ฉบับที่สุด ที่ ศธ.๐๕๖๗.๒๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ที่แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี นั้น หนังสือดังกล่าวมิได้มีการกล่าวอ้างข้อกฎหมายและ ข้อพิจารณา รวมถึงข้อสนับสนุนในการใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาอุทธรณ์แต่อย่างใด เพียงแต่กล่าวอ้าง ความเห็นตามผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา และมีคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดี ก็ไม่เคยได้รับรายละเอียดการพิจารณาและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่อย่างใด เมื่อหนังสือแจ้งดังกล่าวถือเป็นคำสั่งทางปกครองตามกฎหมาย แต่มิได้มีการสำคัญตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น การพิจารณาและการแจ้งผล การพิจารณาอุทธรณ์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างในคดีนี้เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่การเงิน ได้ทำการตรวจสอบเอกสารประกอบการขอเบิกเงินที่ได้มีเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบมาก่อนหน้าแล้ว อีกทั้งกรณีดังกล่าว นายสุวิทย์ สว่างโรจน์ ได้ยื่นขอเบิกเงินค่าจ้างซักผ้าและทำความสะอาด เครื่องนอนผู้ป่วยเรือนพยาบาลที่ได้ทรงจ่ายไปให้นางดวงทอง ชวงค์ ผู้รับจ้าง โดยจัดทำรายละเอียด โดยมีเอกสารใบสำคัญรับเงินที่มีนางดวงทอง ลงนามในเอกสารดังกล่าวและแนบสำเนาบัตร ประจําตัวประชาชนพร้อมกับใบเบิกเงินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการขอเบิกเงินดังกล่าว นายสุวิทย์ ผู้เบิกเงินมีใบสำคัญจ่ายที่ได้ทรงจ่ายไปและเอกสารของผู้รับจ้างที่รับเงินไปแล้วมาแสดง

/จึงต้อง...

จึงต้องด้วยเงื่อนไขและข้อกำหนดของกรมบัญชีกลางที่ได้ตอบข้อหาหรือว่า ในกรณีที่มีการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของไม่เกินวงเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท เจ้าหน้าที่ชอบที่จะนำใบเสร็จรับเงินมาเบิกเงินสดจากทางราชการได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีหนังสือมอบอำนาจจากผู้รับจ้างหรือต้องชำระให้แก่ผู้รับจ้างโดยตรง อีกทั้ง กรณีดังกล่าวได้รับการตรวจสอบจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมาโดยตลอด แต่หน่วยงานดังกล่าวก็หาได้ท้วงติงหรือแจ้งว่าเป็นการดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด กรณีจึงเป็นการดำเนินการไปโดยชอบด้วยกฎหมาย และตามข้อหาหรือของกรมบัญชีกลาง จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรอบคอบระมัดระวังตามวิสัยของผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเงินแล้ว พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจถือได้ว่าปฏิบัติหน้าที่โดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับความเสียหาย อันจะเป็นการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความเสียหาย อีกทั้ง การสอบสวนและการแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๘๘๔ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่อย่างใด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็นพิพากษาให้เป็นไปตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๐ ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิที่จะขอส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติมในภายหลังได้ แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อโต้แย้งพยานหลักฐานแต่อย่างใด สำหรับหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดนั้น ได้แจ้งให้ทราบแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีอยู่ในฐานะที่อาจรับผิดชอบและชดใช้ค่าเสียหาย พร้อมทั้งได้ส่งเอกสารสำเนาฎีกาการเบิกจ่ายที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่การเงิน ผู้ทำการตรวจสอบเอกสารขออนุมัติเบิกจ่าย และเมื่อผู้ฟ้องคดีมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเอง ย่อมแสดงว่าผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือเรียกจากคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแล้ว ส่วนสิทธิในการนำพยานหลักฐานหรือทนายความ หรือที่ปรึกษากฎหมาย เข้าร่วมการสอบสวน นั้น เป็นสิทธิของผู้ฟ้องคดี ซึ่งมีใช้หน้าที่ของคณะกรรมการต้องแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแต่อย่างใด ประกอบกับผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีวิชาความรู้ย่อมมีความคิดความอ่าน และความรอบคอบโดยตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารต่างๆ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในเอกสารนั้นๆ และกรณีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ นั้น ได้มีการพิจารณาทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอย่างครบถ้วนแล้ว และผู้ฟ้องคดีได้รับการแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์จากเจ้าหน้าที่ ตำแหน่งนิติกรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ด้วยตนเอง ถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริง

/และเหตุผล...

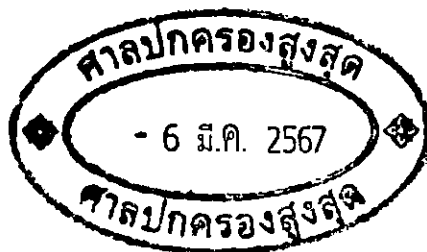
และเหตุผลในการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงใช้สิทธิทางศาลมาเป็นคดีนี้ได้ สำหรับการจ่ายเงินค่าจ้างซักผ้าและทำความสะอาดเครื่องนอนผู้ป่วยเรือนพยาบาลให้กับนายสุวิทย์ สว่างโรจน์ นั้น เป็นกรณีที่มีการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของไม่เกินวงเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท เจ้าหน้าที่ชอบที่จะนำใบเสร็จรับเงินมาเบิกเงินสดจากทางราชการได้โดยไม่ต้องมีหนังสือมอบอำนาจจากผู้รับจ้างหรือต้องชำระให้แก่ผู้รับจ้างโดยตรง อีกทั้งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมิได้ทักท้วงหรือท้วงติงการกระทำดังกล่าวแต่อย่างใด และโดยที่ข้อ ๒๒ ของข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันราชภัฏ ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงินของสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๑ และข้อ ๒๖ ข้อ ๒๙ ของระเบียบสภาประจำสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔ และข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง ข้อ ๓๘ และข้อ ๓๘ ทวิ ของระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ กำหนดให้การจ่ายเงินเพื่อชำระหนี้ให้แก่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องจ่ายเป็นเช็คให้แก่เจ้าหน้าที่โดยตรง ห้ามจ่ายเป็นเงินสดเว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นรายกรณี เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่นางดวงทอง ชูวงศ์ ผู้รับจ้างในฐานะเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้สั่งจ่ายค่าจ้างเป็นเช็คในชื่อของนางดวงทอง แต่กลับเบิกจ่ายให้แก่ นายสุวิทย์ เป็นกรณีที่มีได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบดังกล่าว จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำหรับการที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทักท้วงหรือท้วงติงการกระทำดังกล่าวมิได้หมายความว่า การกระทำดังกล่าวจะต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับแต่อย่างใด ดังนั้น การพิจารณายกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่ง ที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการ เป็นเงินจำนวน ๙๘๔ บาท เนื่องจากการเบิกจ่ายค่าจ้างทำความสะอาดเครื่องนอนเรือนพยาบาลอันเป็นที่สูงกว่าราคาค่าจ้าง จึงเป็นการพิจารณาทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว เมื่อคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงไม่มีเหตุที่ต้องเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แก้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดได้ให้ออกาสผู้ที่เกี่ยวข้องและอาจต้องรับผิดชอบทั้งผู้ฟ้องคดีให้ทราบข้อเท็จจริง และได้แย้งแสดงพยานหลักฐานในฐานที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอแล้ว ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ ตามหนังสือคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ บันทึกข้อความ ลับ ด่วนมาก ที่ พิเศษ/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอเชิญให้ข้อเท็จจริง ซึ่งหนังสือดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้แจ้งผู้ฟ้องคดีแล้วว่า ผู้ฟ้องคดี อยู่ในฐานะที่อาจต้องรับผิดชอบและชดใช้ค่าเสียหาย พร้อมทั้งได้ส่งเอกสารสำเนาฎีกาเบิกจ่ายที่ผู้ฟ้องคดี ในฐานะเจ้าหน้าที่การเงินผู้ทำการตรวจสอบเอกสารขออนุมัติเบิกจ่ายดังกล่าว และเสนอความเห็นให้

/จ่ายเงินได้...

จ่ายเงินได้ อันเป็นการสรุปพยานหลักฐานในการวินิจฉัยความรับผิดชอบให้ผู้ฟ้องคดีได้ทราบและทำการตรวจสอบด้วยตัวเองแล้วทั้งสิ้น ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับเอกสารโดยลงลายมือชื่อรับไว้เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ อีกทั้งข้อเท็จจริงยังปรากฏตามบันทึกถ้อยคำของผู้ฟ้องคดีซึ่งได้ลงลายมือชื่อรับรองแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรม อันเป็นการแจ้งสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีทราบก่อนที่จะได้พิจารณาวินิจฉัยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และก่อนที่จะได้มีการออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการแล้ว และตลอดมานับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้เข้าให้ถ้อยคำจนกระทั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้วินิจฉัยสั่งการและมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ แต่ผู้ฟ้องคดีก็ได้โต้แย้งพยานหลักฐานทั้งปวงที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดใช้ในการวินิจฉัยความผิดที่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และทำการตรวจสอบทั้งหมดด้วยตนเองหรือแสดงพยานหลักฐานของตนตามที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุตินั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญต่ออย่างใด ทั้งที่อยู่ในวิสัยที่จะกระทำได้ โดยผู้ฟ้องคดีก็ได้แสดงผลและข้อเท็จจริงประกอบพฤติการณ์ที่เพียงพอสมควรต่อการพิจารณาวินิจฉัยและพิจารณาให้ความเป็นธรรมว่า ข้อขัดข้องอันทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการชี้แจงเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรมอย่างไร และกรณีการรับหนังสือแจ้งให้ไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ยื่นเอกสารประกอบคำให้การไว้แล้วซึ่งปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งและเอกสารไว้เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ดังนี้ คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในส่วนนี้จึงไม่เป็นสาระสำคัญแก่คดี สำหรับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๖๗.๒๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้รวบรวมข้อเท็จจริงและแจ้งสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ฟ้องคดีทราบและเปิดโอกาสให้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอ และการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เนื่องจากมิได้ใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่จนเป็นเหตุให้มีการทุจริต ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีความเห็นยืนตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา และให้ยกคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นข้อความที่ให้เหตุผลในการวินิจฉัยชี้ขาดให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว ทั้งข้อเท็จจริงก็ปรากฏว่าตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ยืนยันข้อเท็จจริงตามที่ได้กล่าวมาแล้วในศาลปกครองชั้นต้นว่าผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ได้มารับสำเนาบันทึกข้อความ สำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร กลุ่มกฎหมาย

/ที่ ศธ...

ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๑.๑๐)/๑๓๐๓๙ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นเอกสารรายละเอียดการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจากเจ้าหน้าที่นิติกรของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ด้วยตนเอง ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้โต้แย้งคัดค้าน อันจะต้องรับฟังและถือเป็นที่ยุติว่าผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงและเหตุผลในการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว

สำหรับความเสียหายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จำนวน ๒๙,๘๘๐ บาท มีส่วนเกิดจากการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างด้วยเช่นกัน กล่าวคือ การจ่ายเงินค่าจ้างในครั้งนี้ได้จ่ายให้แก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ สว่างโรจน์ ซึ่งมีใช่เป็นผู้รับจ้างหรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันฯ รวมทั้งมิใช่ผู้ที่นางดวงทอง ชูวงศ์ ผู้รับจ้างมอบอำนาจเป็นหนังสือให้เป็นผู้รับเงินแทนตน การที่เจ้าหน้าที่การเงินกล่าวระบุว่า กรณีเป็นการที่สำนักกิจการนักศึกษา โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ ได้ทราบดีก่อน โดยระเบียบกระทรวงการคลังได้เปิดช่องให้ฝ่ายการเงินสามารถจ่ายเงินคืนให้แก่บุคคลดังกล่าวได้นั้น มิใช่เหตุผลที่ยกขึ้นกล่าวอ้างได้ เพราะกรณีเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานจะมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องใดจะต้องมีกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับรองรับ หรือกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าสามารถที่จะดำเนินการได้ ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน และหัวหน้าฝ่ายการเงิน ได้ลงลายมือชื่อเห็นชอบให้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการในลักษณะประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่อาจารย์ลัดดา ทิรัญญา และนางสาวสุณีพร ศรีฤทธิชัย เจ้าหน้าที่การเงิน ผู้ฟ้องคดี รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์อรทัย รัตนานนท์ และอาจารย์สวนีย์ จงเจริญ หัวหน้าฝ่ายการเงิน ซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้องของการเบิกจ่ายรายการการจ้างทั้ง ๑๖ รายการดังกล่าว ทั้งในเรื่องเอกสารประกอบการเบิกจ่ายและชื่อของบุคคลผู้มีสิทธิรับเงินค่าจ้าง โดยจะต้องพิจารณาด้วยว่ากรณีเป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานการเงินหรือไม่ แต่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าว ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของสถาบันฯ มิได้ใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ โดยได้จ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ ซึ่งเป็นบุคคลอื่นอันมิใช่ผู้รับจ้าง ซึ่งเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่การเงินของสำนักกิจการนักศึกษาไม่ได้ดำเนินการนำเงินค่าจ้างจากผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ มอบให้แก่ผู้รับจ้างในลักษณะที่ครบจำนวน ตามที่ได้รับอนุมัติจากสถาบันฯ ในการจ้างดังกล่าว ทั้งนี้ ตามวิสัยของผู้ที่ปฏิบัติงานด้านการเงินซึ่งจักมีความชำนาญการตลอดจนความละเอียดถี่ถ้วนตามขั้นตอน วิธีการ และการดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับ โดยเฉพาะระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อบังคับคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงินของสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๑ และระเบียบสภาประจำสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้กำหนด

/วิธีการ...

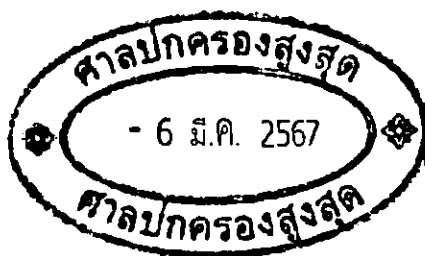

วิธีการจ่ายเงินตลอดจนผู้มีสิทธิรับเงินไว้อย่างชัดเจน กรณีจึงเป็นการกระทำของบุคคลดังกล่าวข้างต้น ที่ขาดความระมัดระวังในลักษณะเบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก โดยการกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีกับพวกสามารถคาดเห็นได้ว่าความเสียหายอาจเกิดขึ้นได้ หรือหากใช้ความระมัดระวังเพียงเล็กน้อยก็ย่อมคาดเห็นได้ว่าอาจเกิดความเสียหายเช่นนั้นได้ กล่าวคือ การที่เจ้าหน้าที่การเงิน และหัวหน้าฝ่ายการเงินได้พิจารณาเสนอให้มีการอนุมัติจ่ายเงินให้แก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่มีสิทธิรับเงิน เมื่อได้รับเงินจากสถาบันแล้ว ก็อาจไม่ได้ดำเนินการนำเงินไปจ่ายเป็นค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้าง ครบตามจำนวนที่ได้รับจากการเบิกจ่ายหรืออาจนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น โดยมีขอบด้วยกฎหมายได้ ดังนั้น จึงเป็นการที่อาจารย์ลัดดา ทิรัญญา และนางสุณีพร ศรีฤทธิชัย เจ้าหน้าที่การเงิน ผู้ฟ้องคดี รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์อรทัย รัตนานนท์ และอาจารย์สวณีย์ จงเจริญ หัวหน้าฝ่ายการเงิน ได้กระทำละเมิดต่อสถาบันฯ ซึ่งจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในความเสียหาย ๒๙,๘๘๐ บาท อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น ส่วนข้ออุทธรณ์อื่นไม่เป็นสาระแก่การวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดแต่อย่างใด

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยในวันประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา ศาลได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งขณะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีสถานะเป็นสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ได้ตกลงว่าจ้างนางดวงทอง ชูวงศ์ ให้ทำความสะอาดเครื่องนอนผู้ป่วยของเรือนพยาบาล สำนักกิจการนักศึกษา โดยวิธีตกลงราคาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในอัตราค่าจ้างเดือนละ ๓,๖๔๐ บาท ต่อมา มีการร้องเรียนให้ตรวจสอบปัญหาการเบิกจ่ายเงินในสำนักกิจการนักศึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้สอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการตรวจพบว่าการเบิกจ่ายค่าจ้างทำความสะอาดผ้าปูเตียง ผ้าห่ม ปลอกหมอนของเรือนพยาบาลอันเป็นเท็จสูงกว่าราคาค่าจ้างจริง ในระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๖ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ได้สอบพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง พยานเอกสาร ตลอดจนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้วได้รายงานผลการสอบสวน (สล.๒) ฉบับลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๔

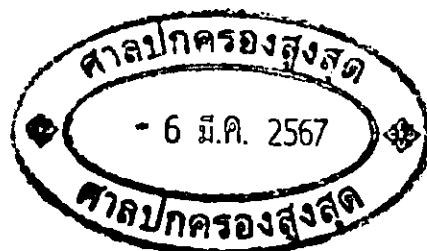
/ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔...

ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ สรุปได้ว่า ในการจ้างทำความสะอาดผ้าปูเตียง ปลอกหมอน ผ้าคลุมเตียง ของฝ่ายอนามัย สำนักกิจการนักศึกษา สถาบันราชภัฏ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๖ จำนวน ๑๖ รายการ ได้มีการขออนุญาตจ้างโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ สว่างโรจน์ สำนักกิจการนักศึกษา ตามหนังสือขออนุญาตซื้อหรือจ้าง ซึ่งระบุค่าจ้างเป็นจำนวนเงิน ๓,๖๔๐ บาทต่อเดือน และได้มีการขอเบิกจ่ายเงินค่าจ้างซักผ้าปูที่นอน เดือนละ ๓,๖๔๐ บาท แต่นางดวงทอง ผู้รับจ้าง ได้รับเงินเพียงเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท โดยได้รับเงินทตรงจ่ายจากอาจารย์พิมพ์สินี นาวานุรักษ์ เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงพบว่า มีการปลอมลายมือชื่อนางดวงทอง ในใบสำคัญรับเงินและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และมีรายการการจ้างในหนังสือขออนุญาตซื้อหรือจ้างเกินกว่าที่จ้างซักจริง กรณีเห็นว่า ผู้กระทำผิดโดยตรง คือ นางสาวหฤทัย ศุภลักษณ์ เจ้าหน้าที่การเงิน ของสำนักกิจการนักศึกษา เนื่องจากได้ทำบันทึกให้การรับข้อเท็จจริงว่านำเงินไปจ่ายคืนให้แก่อาจารย์พิมพ์สินี เพียงเดือนละ ๒,๕๐๐ บาท ที่ได้ทตรงจ่ายค่าจ้างไปก่อน และมีผู้เกี่ยวข้องได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ ที่ลงลายมือชื่อรับเงินค่าจ้างจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่ประมาทเลินเล่อไม่ไปจ่ายเงินแก่ผู้รับจ้างด้วยตัวเอง ทำให้มีการทุจริตได้ และคณะกรรมการตรวจการจ้างลงลายมือชื่อตรวจรับงานจ้าง แต่ไม่ได้ตรวจงานจ้าง กล่าวคือ ไม่ได้ไปตรวจสอบผ้าปูที่นอนในเวลาที่ได้รับจ้างมาส่ง ซึ่งจากการสอบข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นางสาวหฤทัยได้นำเงินไปจ่ายคืนให้แก่อาจารย์พิมพ์สินี ที่ได้ออกเงินทตรงจ่ายเป็นค่าจ้างให้แก่ นางดวงทองไปก่อน แต่ละเดือนเพียง ๒,๐๐๐ บาท ส่วนเงินที่เหลือจำนวนเดือนละ ๑,๖๔๐ บาท ซึ่งจะต้องนำส่งคืนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่นางสาวหฤทัยได้เก็บไว้กับตนเอง ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๔๖ รวม ๑๖ งวด เป็นเงินทั้งสิ้น ๒๖,๒๔๐ บาท นอกจากนี้ ยังได้มีการเบิกเงิน ค่าจ้างซ้ำซ้อนกับงวดที่ ๑๗ ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ อีกครั้ง จึงเป็นการเบิกจ่ายซ้ำ ๑ เดือน จึงเป็นกรณีที่นางสาวหฤทัยได้เก็บเงินไว้กับตนอีกจำนวน ๓,๖๔๐ บาท รวมเป็นเงินที่นางสาวหฤทัย เก็บเงินไว้กับตนโดยไม่ถูกต้อง รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๙,๘๘๐ บาท การกระทำของนางสาวหฤทัย แม้ว่าเงินส่วนนี้นางสาวหฤทัยจะอ้างว่านำไปใช้จ่ายเป็นเงินค่าอาหารว่างให้กับแพทย์ที่มาทำหน้าที่ ประจำเรือนพยาบาลในแต่ละครั้ง แต่ไม่มีหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวอ้างดังกล่าว อีกทั้งหากมีความจำเป็นต้องจัดเลี้ยงอาหารว่างเช่นนั้น นางสาวหฤทัยชอบที่จะขออนุมัติต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้อยู่แล้ว ข้อกล่าวอ้างของนางสาวหฤทัยจึงฟังไม่ขึ้น ซึ่งความเสียหายที่เกิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าว เกิดจากนางสาวหฤทัยจงใจกระทำโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และความเสียหายดังกล่าวนี้เกิดจากการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างโดยมิได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบ การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อบังคับคณะกรรมการสภา สถาบันราชภัฏ ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงินของสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๑ และ ระเบียบสภาประจำสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔

/ตั้งนั้น...

ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและหัวหน้าฝ่ายการเงินได้ลงลายมือชื่อเห็นชอบให้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ ซึ่งมีไข้ผู้รับจ้าง รวมทั้งมีไข้เป็นผู้ที่ผู้รับจ้างมอบอำนาจเป็นหนังสือให้เป็นผู้รับเงิน จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการในลักษณะประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งนอกจากนางสาวหฤทัย ผู้กระทำละเมิดในลักษณะจงใจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน ๒๙,๘๘๐ บาท แล้วเห็นว่า มีเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในความเสียหายดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อีกจำนวน ๗ คน รวมถึงผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่การเงินในฐานะผู้ตรวจสอบเสนอความเห็นเห็นควรให้รับผิดชอบจำนวนร้อยละ ๓๐ ของค่าเสียหายงวดละ ๑,๖๔๐ บาท จำนวน ๒ รายการ คิดเป็นเงิน ๙๘๔ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับทราบรายงานและความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามหนังสือนำส่งรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ แล้ว และมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่การเงิน ในฐานะผู้มีหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้องของการเบิกจ่ายค่าจ้างดังกล่าว มิได้ใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ตามวิสัยของผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเงิน การที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อเห็นชอบให้มีการจ่ายเงินดังกล่าว จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการในลักษณะประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในสัดส่วนจำนวนร้อยละ ๓๐ ของค่าเสียหายงวดละ ๑,๖๔๐ บาท จำนวน ๒ รายการ คิดเป็นเงิน ๙๘๔ บาท ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕ โดยผู้ฟ้องคดีระบุว่า ได้ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๑.๑๐)/๙๗๑ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ทราบ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๖๗.๒๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองกลางซึ่งเป็นศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเงินจำนวน ๙๘๔ บาท และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๖๗.๒๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีก่อนว่า คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ได้ดำเนินการตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน และตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดว่า เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งใด และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นมีเหตุอันควรเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐแห่งนั้น ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบชั้นคณะหนึ่ง โดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้ ข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับการกระทำละเมิด โดยตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่ และข้อ ๑๕ กำหนดว่า คณะกรรมการต้องให้โอกาสแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือผู้เสียหายได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอและเป็นธรรม

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะเกิดข้อพิพาทผู้ฟ้องคดีรับราชการในสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ (เดิม สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา) เริ่มปฏิบัติงานเมื่อประมาณ ปี ๒๕๓๗ โดยปฏิบัติงานฝ่ายพัสดุ ต่อมาได้ย้ายมาปฏิบัติงานที่ฝ่ายทะเบียน และในระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๖ ได้มีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างทำความสะอาดเครื่องนอนผู้ป่วยของเรือนพยาบาล ฝ่ายอนามัย สำนักกิจการนักศึกษา อันเป็นเท็จ โดยเบิกจ่ายเกินกว่าจำนวนเงินที่จ้าง จำนวน ๑๖ งวด งวดละ ๑,๖๔๐ บาท รวม ๒๖,๒๔๐ บาท และมีการเบิกจ่ายซ้ำซ้อน ๑ งวด เป็นจำนวน ๓,๖๔๐ บาท

/คิดเป็นเงิน...

คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๙,๘๘๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เพื่อทำการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้สอบปากคำผู้ฟ้องคดี ๑ ครั้ง และสรุปความเห็น ว่า ผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงิน ซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้องของการเบิกจ่ายรายการจ้าง ทั้ง ๑๖ รายการ ทั้งในเรื่องเอกสารประกอบการเบิกจ่ายและชื่อของบุคคลผู้มีสิทธิรับเงินค่าจ้าง โดยจะต้องพิจารณาด้วยว่ากรณีเป็นไปตามที่กฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้อง กับการเงินหรือไม่ แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ตามวิสัยของ ผู้ที่ปฏิบัติงานด้านการเงิน ซึ่งต้องมีความชำนาญตลอดจนความละเอียดถี่ถ้วนตามขั้นตอนวิธีการ และดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับ ซึ่งได้กำหนดวิธีการจ่ายเงินตลอดจนผู้มีสิทธิ รับเงินไว้อย่างชัดเจน การที่ผู้ฟ้องคดีได้จ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ สว่างโรจน์ ซึ่งเป็นผู้อื่นอันมิใช่ผู้รับจ้าง เป็นเหตุให้นางสาวหฤทัย ศุภลักษณ์ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่การเงินของ สำนักกิจการนักศึกษาไม่ได้นำเงินค่าจ้างจากผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ มามอบให้แก่นางดวงทอง ชวงค์ ผู้รับจ้าง ครบตามจำนวนที่ได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย และมีมติให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวนร้อยละ ๓๐ ของค่าเสียหายงวดละ ๑,๖๔๐ บาท จำนวน ๒ งวด คิดเป็นเงิน ๙๘๔ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นชอบตามความเห็นดังกล่าว และมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเงินจำนวน ๙๘๔ บาท กรณีเห็นได้ว่า การที่หน่วยงานออกคำสั่งเรียกให้ ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดดังกล่าวมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครอง ซึ่งต้องปฏิบัติ ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยต้องให้โอกาส ผู้ที่จะต้องตกอยู่ภายใต้บังคับของคำสั่งได้มีโอกาสรับทราบข้อเท็จจริงในเรื่องนั้นๆ อย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน อย่างไรก็ตาม การสอบข้อเท็จจริงความรับผิด ทางละเมิดไม่ใช่กรณีที่ต้องมีการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งผู้ใดกระทำละเมิดและต้องรับผิดชอบชดใช้ ค่าสินไหมทดแทน แต่เป็นการดำเนินการเพื่อให้รู้ถึงเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดและต้องรับผิดชอบ ทั้งจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ ซึ่งข้อ ๑๕ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้กำหนด แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐไว้ในลักษณะเดียวกัน โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดต้องให้โอกาสแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการเกิดความเสียหายได้ชี้แจงข้อเท็จจริง และโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอและเป็นธรรม เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในการรวบรวมข้อเท็จจริงกรณีนี้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ได้มีหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ

/สอบข้อเท็จจริง...

สอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ พร้อมทั้งแจ้งมูลเหตุว่าได้มีการปลอมเอกสารในการเบิกจ่ายค่าจ้างซักรีดเครื่องนอนผู้ป่วย และมีการแสดงข้อความอันเป็นเท็จในเอกสารเบิกจ่ายในรายการที่ไม่มีการจ้าง เพื่อให้มีการจ่ายค่าจ้างซักรีดเครื่องนอนดังกล่าวเกินกว่าราคาค่าจ้างจริง ในระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่การเงินซึ่งทำการตรวจสอบเอกสารขออนุมัติเบิกจ่ายและเห็นควรให้จ่ายเงินได้ตามฎีกาเบิกจ่ายที่แนบมาพร้อมหนังสือแจ้ง อาจต้องรับผิดและชดใช้ค่าเสียหาย คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจึงเชิญผู้ฟ้องคดีไปให้ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการตรวจสอบและการจ่ายเงิสดังกล่าว และในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ตามบันทึกการสอบสวนฉบับลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ เกี่ยวกับขั้นตอนการจ้างการเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี และสำหรับกรณีการขออนุมัติเบิกจ่ายค่าจ้างซักรีดเครื่องนอนผู้ป่วยเรือนพยาบาล ผู้ฟ้องคดีได้ลงชื่อเป็นผู้ตรวจสอบในหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายและงบบนใบสำคัญเบิกเงิน จำนวน ๒ รายการ โดยการจ่ายเงินให้แก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ นั้น ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบเพียงยอดเงินว่าเกินกว่ายอดเงินตามหนังสือขออนุมัติจ้างหรือไม่ และหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือ ใบสำคัญรับเงิน ถ้ายอดเงินตรงตามที่ขออนุมัติจ้างไว้ ผู้ฟ้องคดีก็จะลงนามในหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายแล้วเสนอต่อหัวหน้าฝ่ายการเงินต่อไป และในส่วนท้ายบันทึกการสอบสวนก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะลงลายมือชื่อในฐานะผู้ให้ถ้อยคำปรากฏข้อความว่า ผู้ฟ้องคดีขอรับรองว่าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรม รวมทั้งการให้ถ้อยคำตามบันทึกการสอบสวนฉบับนี้อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นศาลได้ ผู้ฟ้องคดีได้อ่านบันทึกการสอบสวนนี้โดยตลอดแล้ว ขอรับรองว่าถูกต้องตรงตามที่ให้ถ้อยคำไว้ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นได้ว่า แม้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดจะได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปให้ถ้อยคำในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ซึ่งมีกำหนดเวลาเพียง ๔ วัน ก่อนการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินซึ่งมีเอกสารจำนวนมากและดำเนินการมาแล้วกว่า ๑๐ ปี ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่เมื่อปรากฏในบันทึกการสอบสวนผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำไว้ ผู้ฟ้องคดีได้ลงชื่อเป็นผู้อนุมัติในหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายและงบบนใบสำคัญเบิกเงิน เพียง ๒ รายการ เท่านั้น กรณีจึงเห็นได้ว่าแม้จะมีเอกสารการเบิกจ่ายค่าจ้างเป็นจำนวนมาก ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่การเงินเป็นผู้มีหน้าที่ดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินดังกล่าว โดยการตรวจสอบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินต่างๆ ก่อนเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งจ่าย ย่อมเข้าใจประเด็นการสอบสวนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นอย่างดีแล้ว ซึ่งเห็นได้จากเมื่อผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบเอกสารแล้วสามารถให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดได้ว่า

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ตรวจสอบการขออนุมัติเบิกจ่ายค่าซักรีดเครื่องนอนผู้ป่วยเรือนพยาบาล เพียง ๒ รายการเท่านั้น ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีเห็นว่ามิใช่ข้อเท็จจริงต้องชี้แจงเพิ่มเติม ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิยื่นเอกสารคำชี้แจงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดในภายหลังได้แต่หาได้ทำเช่นนั้นไม่ ส่วนถ้อยคำตอนท้ายของบันทึกการสอบสวนนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าเป็นเพียงแบบฟอร์มทั่วไปก็ตาม ซึ่งขณะให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ผู้ฟ้องคดีสามารถโต้แย้งก่อนการให้ถ้อยคำได้ว่าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดต้องแจ้งสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีทราบก่อนการให้ถ้อยคำได้อยู่แล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีได้อ่านบันทึกการสอบสวนและลงลายมือชื่อรับรองการดำเนินการสอบสวนดังกล่าว กรณีจึงต้องรับฟังว่าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ได้แจ้งสิทธิและเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอแล้ว ตามข้อ ๑๕ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้ออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในข้อที่ว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดไม่ได้ให้เวลาพอสมควรในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานก่อนการให้ถ้อยคำและไม่แจ้งสิทธิในการโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานก่อนทำการสอบสวน และไม่ให้ออกให้ผู้ฟ้องคดีในการโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานตามข้อกล่าวหาได้อย่างเพียงพอและเป็นธรรม นั้น จึงฟังไม่ขึ้น ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดมิได้แจ้งสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิที่จะนำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในการพิจารณาทางปกครองได้นั้น เห็นว่า มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในการพิจารณาทางปกครองที่คู่กรณีต้องมาปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ คู่กรณีมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาทางปกครองได้ บทบัญญัติดังกล่าวเป็นเพียงการให้สิทธิแก่คู่กรณีที่ จะนำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาช่วยเหลือในการพิจารณาทางปกครองได้ แต่มิใช่บทบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ทำการพิจารณาทางปกครองจะต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบว่า มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในการพิจารณาทางปกครองแต่อย่างใด ดังนั้น การที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดมิได้แจ้งสิทธิดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบก่อนทำการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดก็หาทำให้การดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เป็นการดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใดไม่ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดและออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นการออกคำสั่งโดยถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้ ข้ออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิดผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิด จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ บัญญัติว่า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิด รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สำหรับหลักเกณฑ์ในการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างกรณีนี้ มาตรา ๒๐ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะที่มีการกระทำละเมิด ในกรณีนี้ บัญญัติให้คณะกรรมการสภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่วางระเบียบและออกข้อบังคับ เกี่ยวกับงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สินของสถาบัน ซึ่งตามข้อ ๒๒ ของข้อบังคับคณะกรรมการ สภาสถาบันราชภัฏ ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงินของสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดว่า แนวปฏิบัติเกี่ยวกับหลักฐานการจ่ายเงิน ใบสำคัญคู่จ่าย และวิธีการจ่ายเงินที่มีได้กำหนดไว้ใน ข้อบังคับนี้ และสภามีได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้นำระเบียบปฏิบัติของกระทรวงการคลังมาใช้บังคับใช้ โดยอนุโลม และข้อ ๒๖ ของระเบียบสภาประจำสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ว่าด้วยการบริหาร งบประมาณและการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดว่า การส่งจ่ายเงินรายได้ของสถาบันทุกกรณีต้องได้รับ อนุมัติจากอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย และให้จ่ายเป็นเช็คในนามเจ้าหน้าที่หรือผู้รับเงิน ห้ามออกเช็คสั่งจ่ายเงินสด และในกรณีที่จำเป็นต้องจ่ายเงินสดหรือชำระหนี้เป็นเงินสด ให้อธิการบดี อนุมัติเป็นกรณีๆ ไป ข้อ ๒๙ กำหนดว่า แนวปฏิบัติเกี่ยวกับหลักฐานการจ่ายเงินใบสำคัญคู่จ่าย และวิธีการจ่ายเงินที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และสภามีได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้นำระเบียบ ปฏิบัติของกระทรวงการคลังมาใช้บังคับโดยอนุโลม และข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง ของระเบียบการเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น กำหนดว่า การจ่ายเงิน ถ้าข้าราชการ ลูกจ้าง หรือผู้รับบำนาญหรือเบี้ยหวัด ไม่สามารถมารับเงินด้วยตนเองได้จะมอบฉันทะ ให้ผู้อื่นเป็นผู้รับเงินแทน เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้เบิกเงินของส่วนราชการนั้นแล้ว ก็ให้กระทำได้...

/วรรคสอง...

วรรคสอง กำหนดว่า การจ่ายเงินให้บุคคลอื่นนอกจากที่กล่าวในวรรคแรก ในกรณีที่บุคคลนั้น ไม่สามารถรับเงินด้วยตนเองได้ จะทำหนังสือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นมารับแทนก็ได้ ข้อ ๓๘ กำหนดว่า ในการจ่ายเงินให้จ่ายเป็นเช็ค ยกเว้นในกรณีจ่ายจากเงินตราของราชการ ซึ่งเก็บรักษา ไว้เป็นเงินสด การจ่ายเงินให้แก่ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ หรือผู้รับบำนาญหรือเบี้ยหวัด หรือการจ่ายเงินที่มีวงเงินต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท จะจ่ายเป็นเงินสดก็ได้ และข้อ ๓๘ ทวิ กำหนดว่า การเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินให้ปฏิบัติดังนี้ (๑) การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ในกรณีซื้อ หรือเช่าทรัพย์สิน หรือจ้างทำของให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามของเจ้าหน้าที่ ชัดฆ่าคำว่า “หรือตามคำสั่ง” หรือ “หรือผู้ถือ” ออกและขีดคร่อมด้วย

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ตกลงจ้างนางดวงทอง ชูวงศ์ ตามที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ สว่างโรจน์ รักษาการในตำแหน่ง เลขาธิการ สำนักกิจการนักศึกษา และหัวหน้าฝ่ายกีฬา ในขณะนั้น ขออนุญาตจ้างให้ทำความสะอาด เครื่องนอนของเรือนพยาบาล คิดเป็นเงินค่าจ้างเดือนละ ๓,๖๔๐ บาท โดยการตกลงราคา ตามข้อ ๒๗ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อได้รับการ อนุญาตให้จ้างได้ และมีการส่งมอบงานจ้างแล้ว ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์จะทำเรื่องขออนุมัติ เบิกจ่ายเงินดังกล่าวด้วยตนเอง โดยเป็นผู้มารับเงินไปจากฝ่ายการเงิน และในการเบิกจ่ายจะมี ใบสำคัญรับเงินค่าจ้างของนางดวงทอง ผู้รับจ้าง แนบมาด้วยทุกครั้ง ซึ่งในการสอบสวนผู้เกี่ยวข้อง ให้ถ้อยคำว่าเป็นการทรงจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างได้รับเงินไปก่อน แล้วให้ผู้รับจ้างออกใบสำคัญรับเงิน ไว้เพื่อเบิกจ่ายคืนเงินทรงจ่ายในภายหลัง ซึ่งมีอาจารย์พิมพ์สินี นาวานุรักษ์ เป็นผู้ทรงจ่าย แต่มิได้เป็นผู้ดำเนินการให้ผู้รับจ้างออกใบสำคัญรับเงินให้ และเมื่อผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ ซึ่งเป็น ผู้ลงลายมือชื่อรับเงินค่าจ้างจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้วจะนำเงินค่าจ้างมอบให้นางสาวหฤทัย ศุภลักษณ์ เจ้าหน้าที่การเงินของสำนักกิจการนักศึกษา นำเงินไปจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป เมื่อพิจารณาจากถ้อยคำ ของอาจารย์พิมพ์สินี นางดวงทอง และนายธงชัย ชูวงศ์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายช่างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และเป็นสามีของนางดวงทอง ผู้รับจ้าง ที่ได้ให้ถ้อยคำไว้ต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวได้ให้การตรงกันว่าการจ่ายเงินค่าจ้างและ การได้รับค่าจ้างนั้น นางดวงทองได้รับเป็นจำนวนเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท โดยได้รับเงินจาก อาจารย์พิมพ์สินี กรณีจึงรับฟังเป็นยุติได้ว่า นางดวงทอง ผู้รับจ้างได้รับค่าจ้างทำความสะอาด เครื่องนอนของเรือนพยาบาลเป็นจำนวนเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ดังนั้น การที่นางสาวหฤทัยได้รับมอบ เงินค่าจ้างจากผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ จำนวนเดือนละ ๓,๖๔๐ บาท ระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๔๕ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๔๖ รวม ๑๖ งวด และนำไปมอบให้แก่อาจารย์พิมพ์สินี เพื่อนำไปจ่ายเป็นค่าจ้าง ให้แก่นางดวงทองเพียงเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ส่วนที่เหลือจำนวนเดือนละ ๑,๖๔๐ บาท นางสาวหฤทัย ได้เก็บเงินไว้กับตน รวมทั้งสิ้น ๒๖,๒๔๐ บาท (๑,๖๔๐ x ๑๖) นอกจากนี้ ยังได้มีการเบิกค่าจ้างซ้ำ

/ค่าจ้าง...

ค่าจ้างทำความสะอาดเครื่องนอนของเรือนพยาบาลประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ อีกครั้งหนึ่ง รวมเป็นเงินที่นางสาวหฤทัยเก็บไว้กับตนโดยไม่ถูกต้องเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๒๙,๘๘๐ บาท (๒๖,๒๔๐ + ๓,๖๔๐) การกระทำของนางสาวหฤทัย ในฐานะเจ้าหน้าที่การเงิน คณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเห็นว่าเป็นการกระทำละเมิดในลักษณะจงใจก่อให้เกิด ความเสียหายต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ นอกจากนี้ เมื่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ได้พิจารณาเอกสารที่เป็นหนังสือขออนุมัติเบิกจ่าย ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการโดยเริ่มจากที่ฝ่ายพัสดุ ระบุว่า ได้มีการดำเนินการจ้างและมีการตรวจการจ้างเรียบร้อยแล้ว จึงเสนอให้มีการจ่ายค่าจ้างให้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต่อมาเป็นขั้นตอนของฝ่ายการเงินโดยเจ้าหน้าที่การเงินและหัวหน้าฝ่ายการเงิน จะได้ดำเนินการต่อไป โดยการตรวจสอบรายการที่ฝ่ายพัสดุเสนอมา แล้วเสนอต่อผู้อำนวยการ สำนักงานอธิการบดีเพื่อให้ความเห็นชอบเป็นลำดับถัดไป และกรณีจะสิ้นสุดโดยการพิจารณา อนุมัติการจ่ายเงินของอธิการบดี ประกอบกับเอกสารงบบัญชีสำคัญเบิกเงิน เงินโครงการ กศ.ส. ซึ่งแสดงถึงการเสนอขออนุมัติการจ่ายเงินของผู้เบิกเงิน ซึ่งมีการตรวจสอบหลักฐานและจ่ายเงิน โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินโดยลงลายมือชื่อในช่องผู้ตรวจและผู้จ่ายเงิน ทั้งนี้ โดยมีอธิการบดี ลงนามอนุญาตให้มีการจ่ายเงินได้ ปรากฏว่า บุคคลผู้ขอรับเงินตามหนังสืออนุมัติเบิกจ่ายและ งบบัญชีสำคัญเบิกเงิน เงินโครงการ กศ.ส. ในรายการการจ้างซักรื่องนอนของสำนักกิจการนักศึกษา ทั้ง ๑๖ รายการ นั้น ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ สว่างโรจน์ ซึ่งเป็นบุคคลคนเดียวกันกับ ผู้ขออนุญาตจ้าง จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่า การจ่ายเงินค่าจ้างกรณีดังกล่าวเป็นการจ่ายเงิน ให้แก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ ซึ่งไม่ใช่ผู้รับจ้างหรือเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รวมทั้งไม่ใช่กรณีที่ นางดวงทอง ผู้รับจ้างมอบอำนาจเป็นหนังสือให้เป็นผู้รับเงินแทนแต่อย่างใด และการเบิกจ่ายเงินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่านายสุวิทย์ ผู้เบิกเงินมีใบสำคัญจ่ายที่ได้ทรงจ่ายไปและเอกสารของผู้รับจ้าง ที่รับเงินไปแล้วมาแสดง จึงต้องด้วยเงื่อนไขและข้อกำหนดของกรมบัญชีกลางที่ได้ตอบข้อหารือว่า ในกรณีที่มีการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของไม่เกินวงเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท เจ้าหน้าที่ชอบที่จะนำ ใบเสร็จรับเงินมาเบิกเงินสดจากทางราชการได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีหนังสือมอบอำนาจจากผู้รับจ้าง หรือต้องชำระให้แก่ผู้รับจ้างโดยตรง นั้น เห็นว่า หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๕๑๔/๒๖๓๙ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๓๒ เป็นการตอบข้อหารือวิธีการเบิกเงินของกรมพัฒนาที่ดินที่หารือว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่จำเป็นจะต้องไปปฏิบัติงานยังส่วนภูมิภาคในบางครั้งมีความจำเป็นจะต้องซื้อ ทรัพย์สินหรือจ้างทำของโดยจ่ายเงินสดส่วนตัวไปพลางก่อนแล้วจะนำใบเสร็จรับเงินมาเบิกเงินสด จากทางราชการในภายหลังได้หรือไม่ และจะเป็นการขัดต่อข้อ ๒๗ ของระเบียบการเบิกจ่ายเงิน จากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่กำหนดว่า การเบิกเงินเพื่อจ่ายเป็นค่าซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของ ให้แสดง รายการทรัพย์สินและจำนวนเงินเป็นรายประเภทในฎีกาขอเบิกเงิน หรือไม่ ซึ่งกรมบัญชีกลาง

/ตอบข้อหารือว่า...

ตอบข้อหาหรือว่า หลักการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของโดยวิธีตกลงราคาไม่ต้องมีเอกสารประกอบฎีกาเบิกเงิน ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาที่ดินมีความจำเป็นจะต้องซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของวงเงินไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ก็ชอบที่จะนำไปเสรีรับเงินมาเบิกเงินสดจากทางราชการได้ โดยไม่ขัดต่อข้อ ๒๗ ของระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ แต่ประการใด จากข้อหาหรือดังกล่าวเห็นได้ว่าเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องออกไปปฏิบัติหน้าที่นอกพื้นที่และมีเหตุจำเป็นที่เจ้าหน้าที่จะต้องสำรองจ่ายเงินส่วนตัวไปก่อนแล้วจึงนำไปเสรีรับเงินมาขอเบิกเงินสดจากทางราชการในภายหลังอันเป็นคนละกรณีกับมูลกรณีพิพาทในคดีนี้ซึ่งเป็นการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างทำความสะอาดเครื่องนอนของเรือนพยาบาล ดังนั้น เจ้าหน้าที่การเงินจะต้องตรวจสอบเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายเงินให้ถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบของทางราชการ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น กรณีจึงรับฟังได้ว่าการเบิกจ่ายเงินตามมูลกรณีพิพาทนี้เป็นการจ่ายเงินค่าจ้างโดยมิได้ดำเนินการตามข้อ ๒๖ ของระเบียบสภาพระจําสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะนั้น ประกอบกับข้อ ๒๔ ของระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ และข้อบังคับคณะกรรมการสภาพสถาบันราชภัฏว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงินของสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งกำหนดวิธีการจ่ายเงินตลอดจนผู้มีสิทธิรับเงินไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและหัวหน้าฝ่ายการเงินซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้องของการเบิกจ่ายรายการจ้างทั้ง ๑๖ รายการดังกล่าว ทั้งในเรื่องเอกสารประกอบการเบิกจ่ายและชื่อของบุคคลผู้มีสิทธิรับเงินค่าจ้าง โดยมิได้ใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ ได้ลงลายมือชื่อเห็นชอบให้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ ซึ่งเป็นผู้อื่นอันมิใช่ผู้รับจ้าง เป็นเหตุให้นางสาวหลุทัย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่การเงินของสำนักกิจการนักศึกษา นำเงินค่าจ้างจากผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ มอบต่อให้แก่ผู้รับจ้างน้อยกว่าจำนวนตามที่ได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการจ้างดังกล่าว จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีในขณะนั้นดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงิน ได้ตรวจสอบเอกสารการขอเบิกเงินค่าทำความสะอาดผ้าปูเตียง ปลอกหมอน ผ้าห่ม ผ้าคลุม ฝ้ายอนามัย ตามหนังสือขออนุมัติซื้อหรือจ้าง ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๕ พร้อมเอกสารประกอบเสนอหัวหน้าฝ่ายการเงินและหัวหน้าฝ่ายการเงินลงลายมือชื่อพร้อมเสนอความเห็นสมควรอนุมัติจ้างและอนุมัติเบิกจ่ายค่าจ้างต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผ่านผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ลงลายมือชื่ออนุมัติตามที่ผู้ฟ้องคดีและหัวหน้าฝ่ายการเงินเสนอความเห็นดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิทย์ โดยมิได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบเอกสารการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวอย่างละเอียดรอบคอบถี่ถ้วนให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ อันเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อบังคับคณะกรรมการสภาพสถาบันราชภัฏ ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงินของสถาบันราชภัฏ

/พ.ศ. ๒๕๔๑...

พ.ศ. ๒๕๔๑ และระเบียบสภาประจำสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น จึงถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้นางสาวหฤทัย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่การเงินของสำนักกิจการนักศึกษาอาศัยเหตุดังกล่าว เบียดบังนำเงินค่าจ้างส่วนที่เบิกเกินกว่าเงินค่าจ้างจริงไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวได้ ก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตาม มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๗

สำหรับจำนวนเงินที่ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นจำนวนเพียงใด นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน ในขณะนั้น เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารขออนุมัติจ้างและเอกสารการเบิกจ่ายค่าจ้าง ทำความสะอาดเครื่องนอนของเรือนพยาบาลหรือเสนอความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ แต่มิได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบเอกสารและชื่อของบุคคลผู้มีสิทธิรับเงินค่าจ้าง กลับจ่ายเงิน ค่าจ้างให้แก่ผู้ที่มีชื่อผู้รับจ้าง ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวน ๒๙,๘๘๐ บาท ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในกรณีนี้ตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกอบกับ หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว. ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีจ่ายเงินเกินสิทธิ หรือไม่มีสิทธิหรือผิดระเบียบ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบหรือ เสนอความเห็น ให้รับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๖๐ ผู้บังคับบัญชาระดับต้น - กลาง/ผู้ผ่านงาน และ ผู้บังคับบัญชาระดับสูง/ผู้อนุมัติ ให้รับผิดชอบร้อยละ ๒๐ แล้ว การที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นควรให้มีเจ้าหน้าที่ต้องรับผิด ๒ กรณี คือ กรณีที่เจ้าหน้าที่กระทำละเมิดโดยจงใจ ได้แก่ นางสาวหฤทัย ศุภลักษณ์ เจ้าหน้าที่การเงินของ สำนักกิจการนักศึกษา จึงให้รับผิดชอบใช้เต็มจำนวน ๒๙,๘๘๐ บาท และกรณีที่เจ้าหน้าที่กระทำละเมิด โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง รวม ๗ ราย รวมทั้งผู้ฟ้องคดี จึงพิจารณากำหนดสัดส่วนความรับผิด ของเจ้าหน้าที่แต่ละรายตามตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบประกอบกับพฤติการณ์แห่งการกระทำ แต่ละราย โดยในส่วนของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่การเงิน เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของ การเบิกจ่ายเงิน ให้รับผิดชอบเฉพาะในช่วงเวลาที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในสัดส่วนร้อยละ ๓๐ ของค่าเสียหาย งวดละ ๑,๖๔๐ บาท จำนวน ๒ รายการ คิดเป็นเงิน ๘๘๔ บาท กรณีจึงเป็นการเรียก ให้ชดใช้ค่าเสียหายโดยคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมพอสมควร แก่กรณีตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ ๕๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเงินจำนวน ๙๘๔ บาท จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และมีผลทำให้คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ่มตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๖๗.๒๔/๑๖๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยอาศัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเดียวกัน จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

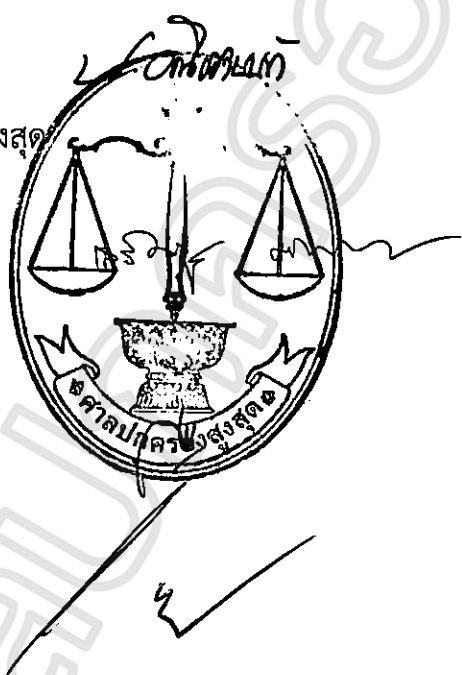
การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยพิพากษายืน

นายรังสิกร อุปพงศ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Signature

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายประนัย วณิชชานนท์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นางเสริมตรุณี ตันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย กิจสนาโยธิน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอาทร คุระวรรณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวอมรา สัจจาสัย

